

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 574

luni 8 august 1960

12 pagini 25 bani

Lucrările Conferinței Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură

În zilele de 4 și 5 august a.c. au avut loc lucrările Conferinței Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură. La lucrările Conferinței au participat 337 delegați din întreaga țară și numeroși invitați care au reprezentat sindicatele din instituțiile de învățămînt și cultură, din întreprinderile poligrafice, presă, editură și radio-difuziune, din institutele Academiei R.P.R.

Au luat parte la desfășurarea lucrărilor tovarășii Nicolae Pascu, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor și Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii.

Lucrările conferinței au fost deschise de tov. I. Nistor, președintele Comitetului Central al Sindicatelor Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, care a transmis participanților un călduros salut.

În urma propunerii tovarășului Vicențiu Casapu, Conferința a aprobat în unanimitate ca prezidiul să fie compus din 13 tovarăși. Prezidiul ales a fost alcătuit din tovarășii: Nicolae Pascu, secretar al C.C.S., Constanța Crăclun, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, Miltiade Filipescu, profesor la Universitatea „C. I. Parhon”, Jules Cazaban, artist al poporului — Teatrul Municipal, Ana Dinescu Tălmăceanu, artistă la Teatrul de Operă și Balet, Maria Popovici, președintă a Sindicatului învățămînt din orașul Sibiu, Mircea Sirbu, președintele sindicatului din Combinatul Poligrafic „Casa Scintilei” București, Ana Cristea, muncitoare la Întreprinderea poligrafică Timișoara, Magda Meșco, învățătoare în orașul Tg. Mureș, Maria Gheorghită, învățătoare în comuna Flămînda, raionul Vinju Mare, regiunea Craiova, Aurelia Turcov, președinta sindicatului învățămînt din orașul Iași.

Mulțumind în numele prezidiului pentru încrederea acordată, tovarășul Nicolae Pascu, secretar al C.C.S., președintele prezidiului, a transmis Conferinței un călduros salut din partea Consiliului Central al Sindicatelor.

A fost ales apoi secretariatul Conferinței, precum și comisia de validare, comisia de redactare a proiectului de hotărîre și comisia de propuneri.

Conferința a aprobat următoarea ordine de zi: Raportul de activitate al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură de la ultimul Congres până în prezent și sarcinile ce revin sindicatelor din această ramură în îndeplinirea hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român; raportul comisiei de cenzori; alegerea Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură.

În raportul prezentat de tov. I. Nistor, președintele Comitetului Central al Sindicatului, au fost înfățișate realizările organelor sindicale în mobilizarea cadrelor didactice pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului nostru, pentru legarea lui de viața de practică construcției socialiste. De asemenea, raportul a prezentat aspecte din activitatea membrilor de sindicat din instituțiile de artă și cultură în vederea ridicării creației artistice și literare

la nivelul cerințelor mereu crescînde ale epocii noastre. În raport a fost prezentată de asemenea activitatea muncitorilor din întreprinderile poligrafice, presă, edituri.

După prezentarea, în continuare, a raportului comisiei de cenzori (raportor tov. Gavril Sonea), au început discuțiile asupra celor două rapoarte.

Numeroșii tovarăși care au luat parte la discuții au subliniat realizările obținute în activitatea școlilor și instituțiilor de învățămînt superior, a instituțiilor de artă și cultură, a întreprinderilor poligrafice, precum și lipsurile care mai dăinuie încă în unele din aceste instituții.

Vorbitorii au prezentat numeroase aspecte din activitatea în suflețită pe care o desfășoară muncitorii din învățămînt și cultură pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le revin din Documentele Congresului al III-lea al P.M.R.

În continuarea lucrărilor Conferinței a fost prezentat raportul Comisiei de validare (raportor tov. Ion Apolzan). Apoi Comisia de validare a propus Conferinței constituirea Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură.

Aspect din sală în timpul discuțiilor pe marginea raportului de activitate al C.C. al S.M.T.C.

(Continuare în pag. 4)

Membrii C.C. al Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură

1. ALEXANDRESCU MARIA
2. ALEXANDRESCU GHERGHINA
3. ANTON ION
4. APOLZAN ION
5. ARIMESCU VIOREL
6. ATANASIU DUMITRU
7. AVRAM TEREZIA
8. BADEA GHEORGHE
9. BALAJDI ELISABETA
10. BALAN ȘTEFAN
11. BASARAB MIRCEA
12. BELEA ROZALIA
13. BELIGAN RADU
14. BELU VASILE
15. BOLOG ELENA
16. BOTAR GHEZA
17. BORȘ CONSTANTIN
18. BOTA FLOAREA
19. BRANIȘTEANU BUCUR
20. BREBAN SAMOIL
21. BUCIUMAN GRIGORE
22. CALUGARU JULIETA
23. CARACULACU CONSTANTIN
24. CAZABAN JULES
25. CIOCLOV VARVARA
26. CIUL SOFIA
27. CONDURACHE EMIL
28. CONSTANTINESCU AUREL
29. COSMA ION
30. COSMA GHEORGHE
31. COSTEA A. DOBRIN
32. GREC MARGARETA
33. COSTEA EMANOIL
34. CRETU ANA
35. CRISTEA ANA
36. CRISTOFOR EUGEN
37. CZEGLEDI SOFIA
38. CSEPREGI EMILIA
39. DANET EUGENIA
40. DIOȘTEANU MIRCEA
41. DINESCU TALMACEANU ANA
42. DOBREA DUMITRU
43. DRAGAN ANA
44. DRINGA ANTIM
45. DUMITRESCU NICOLAE
46. DUNA DUMITRU
47. FABIAN LUDOVIC
48. FARLADANSCHI IACOB
49. FILIPESCU MILTIADE
50. FINDER AUREL
51. GAIS ION

52. GAȘPAR MARIN
53. GHEORGHE IONEL
54. GIȘE AURELIA
55. GILCA FLORICA
56. GLIGOR ONITA
57. GRAMA LAZAR
58. GRUSE MARIA
59. HAIMOVICI ADOLF
60. HUMA DUMITRU
61. IOANTOAI MARGARETA
62. IONESCU AUREL
63. IONESCU EUGENIA
64. KESERU IOSIF
65. LAZAR MARIA
66. LAZARESCU ANDREI
67. LUNGU ELENA
68. MAGYOROSY ERNESTINA
69. MANOLESCU TATIANA
70. MARZEL ERNA
71. MATEI ION ILIE
72. MATEI ȘTEFAN
73. MANAC EMILIA
74. MEȘKO MAGDALENA
75. MIRLOS LADISLAU
76. MORARESCU VASILE
77. MOȘONI MAGDALENA
78. MOTIȘAN VALERIU
79. NĂDAȘAN AUGUSTIN
80. NEICA CONSTANTIN
81. NEGRILĂ SIMION
82. NICA GHEORGHE
83. NISTOR ION
84. OCENAȘ CLAUDIA
85. OPREA PANAITA
86. OPREȘIU MIRCEA
87. OTETEA ANDREI
88. PANA NICOLAE
89. PARASCAN ILIE
90. PARASCHIVESCU CONSTANTIN
91. PARIZA MARIA
92. PAUN NATALIA
93. PEȘOIU RADU
94. PETEANU IULIU
95. PISICA ANTON
96. PLISCHI IOSIF
97. POP EMILIA
98. POP IUDITA
99. POPA CORNELIA
100. POPOVICI MARIA
101. POPOVICI REMUS
102. PREISS ANGELA
103. PRISNEA CONSTANTIN
104. PROFEANU NICOLAE

105. RATIU ONORIU
106. RIEGLER SOLO
107. ROMAN ADRIANA
108. ROMANOVSCI VIRGINICA
109. ROȘU LAURA
110. ROVENȚA ION
111. SEBEȘAN MARIA
112. SFETCU ALECU
113. SIPOȘ NICOLAE
114. SIRBU MIRCEA
115. SOCACIU PANTELIMON
116. SOFRONIE LAURENȚIU
117. SONEA GAVRIL
118. SPRINCEANA MARIA
119. STAMATE IOLANDA
120. STAN AURELIA
121. STANCU CRISTEA ELENA

122. STAVRACHE AURORA
123. STIRBU ION
124. STOICOVICI ANA
125. SZABO ILEANA
126. SZILAȘ CONSTANTIN
127. TARCEA CONSTANȚA
128. TANĂSESCU CONSTANTIN
129. TEBIEȘ IOAN
130. TIHLER DUMITRU
131. TIRIER LIDIA
132. TODIĂȘCU MARIA
133. TOMPA NICOLAE
134. TUCALIUC ADRIAN
135. TUDOSE ANA
136. TUTUNARU DUMITRU
137. VARGA ELISABETA
138. VINTILĂ ANETA
139. VRINCEANU VALERIA

MEMBRII SUPLEANȚI

1. BANU JEANA FLORENTINA
2. BADESCU DUMITRU
3. BORCA ELENA
4. CALIN IVANTIA
5. CUCU GHEORGHE
6. IONESCU ALEXANDRINA
7. MANOLESCU DUMITRU

8. MARTIȘ VASILE
9. MIHAIL MAGDALENA
10. RADULESCU COSTEL
11. ROLEA MARIA
12. TANASE MARIA
13. URSESCU STANCA
14. VLAD NICOLAE

ȘEDINȚA PLENARĂ A C. C. AL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

În după-amiaza zilei de 5 august a.c., a avut loc prima plenary a C.C. al Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și Cultură, în care s-a ales Prezidiul C. C. al Uniunii. Plenara a ales în unanimitate ca președinte pe tov. ION NISTOR, iar ca secretar pe tov. IOSIF PLISCHI.

MEMBRII PREZIDIULUI

- APOLZAN ION
BOLOG ELENA
COSMA ION
CRISTOFOR EUGEN
NEGRILĂ SIMION
OTETEA ANDREI
NISTOR ION

- PLISCHI IOSIF
SOFRONIE LAURENȚIU
SIRBU MIRCEA
STANCU CRISTEA ELENA
ȘIPOȘ NICOLAE
TARCEA CONSTANȚA

Lucrările Conferinței Sindicatelor din

Raportul de activitate al Comitetului Central al S.M.I.C.

(Text prescurtat)

Trecind în revistă realizările istorice obținute de poporul nostru, sub conducerea P.M.R., în domeniul industrializării țării, al transformării socialiste a agriculturii, al ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, tov. Ion Nistor, președintele C. C. al S. M. I. C., a arătat că planul de 6 ani — grandios program de luptă și de muncă, etapă hotărâtoare în dezvoltarea construcției socialiste — cere sindicatelor din instituțiile de învățământ și cultură să-și intensifice eforturile, să-și perfecționeze stilul și metodele de muncă, să nu și precupească forțele pentru desă-

rarea revoluției culturale, pentru creșterea conștiinței socialiste a oamenilor muncii și cultivarea noilor trăsături de comportare a celor ce muncesc, pentru plămădirea omului nou, membru demn al societății socialiste.

Munca de lichidare a învârtirilor educației burgheze din conștiința oamenilor — în prezent țărîmul principal al luptei de clasă, al luptei dintre vechi și nou — cere din partea oamenilor muncii din învățământ, artă și cultură să-și ridice nivelul activității la înălțimea mărețelor sarcini puse în fața întregului popor de către cel de-al III-lea Congres al partidului.

cupare de ordin metodic, sprijinirea nesistematică, cu caracter de campanie, a elevilor rămași în urmă la învățătură constituie principalele cauze care au generat rezultatele încă nesatisfăcătoare din unele școli și care caracterizează în mare măsură și nivelul scăzut al activității organizațiilor sindicale din școlile respective. Ce-ar putea răspunde, de pildă, organizația sindicală a Școlii medii din Curtea de Argeș, unde numeroase cadre didactice n-au prezentat direcției școlii planurile calendaristice nici până la sfârșitul trimestrului I, unde punctualitatea intrării la ore nu se respectă și unde în unele cazuri lecțiile se batează în fugă, renunțându-se adesea la etape importante pentru desfășurarea procesului de predare? Lipsuri serioase în pregătirea pentru lecții și în predare se întâlnesc și la unele cadre didactice din orașul și regiunea Iași, care nu acordă destulă atenție caracterului educativ al lecțiilor, care predau în mod obiectivist sau fac greșeli ideologice. Aceasta se explică prin faptul că nu peste tot s-a acordat importanța cuvenită învățămîntului ideologic pentru cadrele didactice — factor hotărâtor în justa orientare politică și ideologică a lecțiilor.

În general, însă, în învățămîntul ideologic s-au înregistrat în anul școlar 1959—60 progrese îmbucurătoare. Cadrele didactice au fost cuprinse la formele de învățămînt ideologic în proporție de 98,4 la sută, iar dintre acestea 78,2 la sută au obținut calificative de „bine” și „foarte bine”. Organele de partid au apreciat pozitiv activitatea desfășurată de cadrele didactice, arătând că însușirea învățării marxist-leniniste a contribuit nemijlocit la continua îmbunătățire a procesului instructiv-educativ, a activității culturale-educative. Lecțiile sînt mai bine orientate, au un conținut mai bogat, se vorbește mai mult elevilor despre partid și realizările regimului democrat-popular. Multe cadre didactice participă cu bune rezultate la munca brigăzilor științifice de popularizare a cuceririlor științifice și tehnice, la propaganda agro-zootehnică.

Seminariile recapitulative au scos însă la iveală și lipsuri, cum sînt nivelul teoretic scăzut al răspunsurilor date de unele cadre didactice, însușirea mecanică, bucheristă de date, fapte, noțiuni, de definiții fără o interpretare și generalizare științifică a celor studiate, fără a trage concluziile teoretice și practice necesare. Cauzele acestor lipsuri constau în primul rînd în faptul că învățătorii și profesorii respectivi nu au studiat temeinic materialul bibliografic indicat, n-au participat activ și cu regularitate la lecții și seminarii, iar îndrumarea și controlul din partea unor secții de învățămînt și cultură au fost nesatisfăcătoare, atât în desfășurarea învățămîntului ideologic, cât și în legătura cu felul în care nivelul ideologic și politic al cadrelor didactice se reflectă în activitatea instructiv-educativă.

Deschizînd orizonturi noi în toate domeniile, Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. cer muncii pedagogice să fină pasul cu înaintarea întregii noastre vieți. Pe această linie, o preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămîntului de cultură generală este întărirea neconținută a legăturii dintre învățămînt și munca productivă. În raportul prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej se spune în această privință că „trebuie atent studiată experiența pozitivă acumulată... de un nu-

măr de școli din București și din alte localități, trecîndu-se la elaborarea unui program de măsuri pentru ca elevii școlilor noastre, unind învățătura cu munca productivă, să capete deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și să se orienteze spre diferite profesii potrivit înclinațiilor lor, asigurîndu-se dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar”.

Tot mai mulți învățători și profesori reușesc să împletească în mod firesc, în cadrul lecțiilor, aspectele vieții noastre noi, ale procesului de construire a socialismului în patria noastră.

Nu-i mai puțin adevărat însă că unele cadre didactice nu folosesc toate ocaziile oferite de lecții pentru a lega cunoștințele teoretice de realizările regimului nostru democrat-popular și de luminoasele perspective ce se deschid dezvoltării economiei și culturii noastre naționale. Aceasta dovedește și insuficiența preocupare a organelor și organizațiilor sindicale pentru justa orientare a activității didactice și pedagogice din școli în spre viață, în spre producție.

Urișă dezvoltare a economiei noastre naționale, ca și perspectivele ei de viitor cer oamenilor muncii din patria noastră un înalt nivel cultural și tehnic, pentru a putea aplica în practică ultimele realizări ale științei, pentru a putea minui cu ușurință tehnica și tehnologia nouă, în slujba unei înalte productivități. Pe această linie un pas înainte l-a făcut școala noastră prin introducerea în planurile de învățămînt a cunoștințelor industriale și a lucrărilor practice de atelier, a cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole pentru clasele V—VII, precum și a studiului mașinilor, a studiului electro-tehnic și a practicii în producție pentru clasele VIII—XI. Paralel cu această măsură au existat preocupări pentru înființarea atelierelor școlare și pentru înzestrarea școlilor din mediul sătesc cu terenuri agricole experimentale. Astfel, din cele aproape 900 de școli de 7 ani din orașe și centre muncitorești, cca. 450 au ateliere proprii, iar din cele 302 școli medii din orașe, 237 (respectiv 78 la sută) dispun de ateliere proprii. Pentru anii următori se prevede o creștere și mai mare a numărului atelierelor școlare.

În unele cazuri, însă, atelierele nu sînt suficient înzestrate cu utilajele necesare, iar secțiile de învățămînt, conducerile școlilor și organele sindicale n-au depus suficient efort în direcția asigurării bazei didactico-materiale pentru lucrările practice de atelier.

În general, inițierea elevilor în lucrările practice și formarea deprinderilor de muncă productivă au constituit o preocupare centrală a colectivelor didactice și de conducere din școli, ca și a organelor de învățămînt și sindicale, sprijinite larg de întreprinderile industriale și agricole. Există în această direcție un început bun. Merită să fie subliniată inițiativa Școlii medii nr. 3 din Timișoara, care, stabilind legături cu sindicatul întreprinderii „Industria Lînei”, a organizat un ciclu de expuneri finite de ingineri și tehnicieni în legătură cu problemele procesului de producție. În timpul practicii, elevii acestor școli au fost repartizați pe lingă cei buni muncitori și tehnicieni, participînd, prin rotație, la toate fazele procesului de producție. De asemenea, la Școala pedagogică și la Școala medie nr. 4 din Craiova, pe lingă că elevii lucrează prin rotație la toate culturile de pe terenul experimental, fiecare clasă are în răspunderea sa cite un lot în scopul de a urmări întregul ciclu de dezvoltare a culturilor respective.

Rezultatele obținute în formarea deprinderilor de muncă prin introducerea în școli a autodeservirii, precum și a deprinderilor practice de muncă productivă s-au reflectat pozitiv și pe plan educativ. În majoritatea lor, elevii noștri au o altitudine justă față de muncă, respectă pe oamenii muncii din producție cu care muncesc, cot la cot, în întreprinderi și gospodării agricole. La aceste rezultate au contribuit în mare măsură și organizațiile U.T.M. și de pionieri, prin buna organizare a diferitelor acțiuni patriotice și de interes obștesc.

Cu toate aceste realizări, în munca de instruire practică a elevilor se manifestă încă unele neajunsuri. Astfel, lucrările practice nu se desfășoară peste tot pe bază de lecții urmate de demonstrații. Nivelul de predare al cunoștințelor industriale și agricole este încă în unele școli scăzut, iar activitatea practică nu este suficient de strîns legată de cunoștințele teoretice. Unii profesori de lucrări practice nu sistematizează materialul predat, iar alții nu explică nici măcar regulile de îngrijire a sculelor. În alte cazuri se pune prea mult accent pe teoretizare în dauna lucrărilor practice, se dau prea multe date statistice.

Cauzele acestor neajunsuri sînt multiple. Din lipsă de maiștri cu pregătire corespunzătoare, cunoștințele industriale și agricole sînt predate într-o serie de școli de către profesori de cultură generală, iar lucrările practice la aceste obiecte, de către maiștri, ceea ce dăunează unității dintre latura teoretică și practică a disciplinei respective. Profesori-maiștri, chiar în cazul cînd sînt bine

I. SA RIDICAM MAI SUS NIVELUL ACTIVITĂȚII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE CULTURA GENERALĂ

Congresul al III-lea al P.M.R. pune în fața lucrătorilor din școli un obiectiv de mare însemnătate — încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani în anul 1962 și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani.

În sprijinul realizării acestei sarcini vine și măsura luată de partid și guvern de a se distribui gratuit manualele școlare elevilor din clasele I—VII măsură care se răsfrînge asupra a peste 2.000.000 de copii ai poporului nostru.

Succesele obținute pînă în prezent în înfăptuirea sarcinii trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., ca în anul 1960 să fie cuprinși în clasa a V-a 90 la sută din absolvenții clasei a IV-a, constituie o garanție pentru viitoarea dezvoltare a învățămîntului nostru în lumina Directivelor Congresului al III-lea. Astfel, încă din toamna anului 1959 au fost cuprinși în clasa a V-a a învățămîntului de 7 ani 88,2 la sută din absolvenții a 4 clase elementare. În regiunea Stăni au fost cuprinși în clasa a V-a 92,8 la sută din absolvenții clasei a IV-a, iar în regiunea București 92 la sută. Sînt însă și regiuni rămase în urmă în realizarea cuprinderii în clasa a V-a a absolvenților clasei a IV-a. Regiunea Galați a realizat în anul 1959—60 această sarcină în proporție de numai 80,5 la sută, regiunea Baia Mare de numai 82,6 la sută, iar alte regiuni, ca Iași, Ploiești, Cluj, Suceava oscilează sub procentul mediu realizat pe țară. În unele raioane, cum sînt raioanele Galați și Brăila, cuprinderea absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a este și mai nesatisfăcătoare. Mai grav este faptul că în unele raioane, ca Tecuci sau Filimon Sîrbu, s-au înregistrat pierderi de elevi pe parcursul anului școlar. Un alt aspect al necuprinderii absolvenților clasei a IV-a constă în pierderea elevilor de la an la an, pe parcursul școlarității.

Această situație nesatisfăcătoare se datorește și faptului că organele și organizațiile sindicale din învățămînt n-au mobilizat pe toți membrii de sindicat — cadre didactice — la intensificarea muncii de lămurire a părinților în legătură cu necesitatea trimerii copiilor la școală. Un număr mare de pierderi se datorește rezultatelor slabe la învățătură și repetenției, situație de care se fac vinovate în bună măsură și cadrele didactice, care uneori nu se preocupă suficient de sprijinirea elevilor la învățătură și de reinscrierea în școală a repetenților. Dacă toți membrii de sindicat care activează în învățămînt — învățători, profesori, directori, inspectori — ar fi urmărit sistematic și melodic îndeplinirea acestei importante sarcini politice și profesionale, lipsurile în generalizarea învățămîntului de 7 ani ar fi fost mai puțin.

Pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R., învățămîntului de toate gradele îi revine sarcina de a da economiei naționale cadre înarmate cu o pregătire științifică pe măsura cerințelor vieții noastre în plin progres. În acest scop, membrii de sindicat — cadre didactice din școlile elementare și medii de cultură generală se străduiesc să asigure predării un nivel științific înalt, pregătindu-se cu conștiințozitate pentru fiecare lecție, țînîndu-se la curent cu tot ce e nou, studiînd și însușindu-și cu sîrguință învățătura marxist-leninistă.

Rozdele muncii instructiv-educative se concretizează în situația la învățătură a elevilor și este îmbucurător faptul că, în această privință, se înregistrează succese de la an la an în majoritatea regiunilor țării. O influență pozitivă a exercitat în această direcție hotărîrea Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. care, printre altele, a pus cu tărie în fața organizațiilor de pionieri și U.T.M. necesitatea intensificării luptei împotriva mediocrității la învățătură.

Cu toate acestea, trebuie să subliniem că rezultatele obținute nu pot fi considerate peste tot ca satisfăcătoare. La unele școli mai ales la clasele V—VII, se mai înregistrează destul de mulți elevi nepromovați. Aceasta se datorește deficiențelor care mai există încă în munca școlilor și a organelor sindicale respective. Că numărul elevilor promovați poate fi mult sporit ne-o arată acele școli de 7 ani și medii care au clasă cu o promovabilitate de 100 la sută, ca de pildă școlile medii „Elena Sîrbu”, „Mihael Viteazul”, Școala de 7 ani nr. 169 din București etc.

Paralel cu sarcina reducerii numărului de elevi nepromovați, în fața școlii noastre se pune problema îmbunătățirii cunoștințelor elevilor peste nivelul notelor-limită, problema luptei împotriva mediocrității. Trebuie să recunoaștem că mai sînt profesori care se mulțumesc ca elevii lor să se strecoare dintr-o clasă în alta, obținînd la majoritatea materiilor, mai ales la cele de bază — limba română, matematica, fizica, chimia, științele naturale — medii de 5 și 6. Este evident că asemenea elevi termină școala fără o bază solidă de cunoștințe, fără să-și însușească o temeinică pregătire pentru viață. Aceasta se datorește în mare măsură și deficiențelor existente în munca membrilor noștri de sindicat, a colectivelor pedagogice. Insuficiența pregătire pentru lecții a unor învățători și profesori, existența în învățămînt a unui număr încă destul de mare de cadre care nu depun suficient efort pentru calificarea lor, nivelul științific și ideologic scăzut al conținutului predării, slaba preo-

Participanții la Conferință ascultă cu deosebită atenție raportul de activitate al C.C. al S.M.I.C.

institutiile de învățămînt și cultură

pregătiți în specialitate, nu au întotdeauna pregătirea pedagogică și metodică necesară. Lipsesc unele manuale și îndrumări metodice pentru predarea cunoștințelor industriale. Unii profesori de cultură generală nu cunosc suficient problemele de producție, iar facultățile și institutele pedagogice nu dau încă o pregătire suficientă în această direcție. Lipsa de colaborare dintre organele sindicale din unele școli și sindicatele din întreprinderi a dus uneori la insuficiența supravegherii și îndrumării a elevilor, în special în perioada practicii de 2 săptămîni. De asemenea, organele sindicale din școli nu au contribuit peste tot la mai bună organizare a acestei activități, nu s-au interesat suficient de asigurarea pentru fiecare elev a locului de muncă potrivit, în așa fel încît să participe direct la procesul de producție.

În raportul prezentat la congres, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că „va trebui... să extindem tot mai mult învățămîntul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea, ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală”. Într-adevăr, rezultatele obținute în învățămîntul seral la sfîrșitul acestui an școlar reprezintă un mare progres față de situația din anul școlar precedent. La școlile și secțiile serale din raionul N. Bălcescu din Capitală, de exemplu, promovabilitatea se ridică la 89 la sută, întrecînd numărul promoșiilor din învățămîntul de zi. Cadrele didactice din învățămîntul seral au numai cuvinte de laudă la adresa majorității muncitorilor-elevi, caracterizându-i ca tineri perseverenți la învățatură, disciplinați, dornici să-și însușească cît mai multe cunoștințe.

Majoritatea profesorilor cărora partidul și guvernul le-au încredințat sarcina de mare răspundere a pregătirii tinerilor muncitori au dovedit că înțeleg să răspundă cu cinste acestei sarcini. Este caracteristică în acest sens activitatea profesorilor de matematică, chimie, fizică și științele naturii de la secțiile serale ale școlilor medii din Giurgiu, Ploești, Turda, Turnu Severin. Ei se sprijină în predare pe fapte cunoscute de elevi din producție, ceea ce ușurează asimilarea cunoștințelor, și vin în sprijinul muncii elevilor prin explicațiile științifice asupra diferitelor fenomene din producție. În acest scop, organizația sindicală de la Școala medie nr. 1 din Giurgiu, de exemplu, sprijinită de comitetul local al sindicatelor și în colaborare cu comitetele sindicalelor din întreprinderi, a organizat cu profesorii de la secția serală vizite de documentare la fabrica de zahăr „Popa Saică”, la Atelierele navale și la întreprinderea „Steagul Roșu”, unități de la care provin în majoritatea lor elevii secției serale.

Rezultatele bune obținute în învățămîntul seral se datorează și condițiilor create elevilor-muncitori de conducerea administrativă și de sindicatele din majoritatea întreprinderilor.

Lipsurile care se mai înregistrează în organizarea și buna desfășurare a învățămîntului seral și fără frecvență se referă în cea mai mare parte la activitatea nesatisfăcătoare a unor comisii de selecționare din întreprinderi, precum și la insuficientul sprijin acordat acestora din partea unor cadre didactice. Astfel, în unele cazuri recrutarea s-a făcut defectuos, neținîndu-se seama de criteriile stabilite prin H.C.M. nr. 271/1959. Selecționarea s-a făcut uneori fără o temeinică cunoaștere a candidaților și fără o prealabilă muncă politică de convingere a tineretului. De asemenea, nu în toate cazurile s-au creat în întreprinderi condițiile necesare elevilor-muncitori pentru frecvența cu regularitate a cursurilor și pregătirea lecțiilor. De aceea unii elevi s-au retras pe parcurs.

Greutăți s-au întîmpinat, de asemenea, din cauza încadrării unor școli serale cu profesori care aveau funcția de bază la alte școli. O altă greutate constă în lipsa de manuale pentru învățămîntul seral, neajuns ce va fi lichidat în anul școlar următor prin apariția unor manuale speciale de algebră, geometrie, științele naturale, limba rusă, fizică și istorie pentru clasa a VIII-a a învățămîntului seral, precum și a unor manuale speciale pentru celelalte clase.

În vederea traducerii în viață a prevederilor cuprinse în Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., organelor și organizațiilor sindicale din școlile de cultură generală le revin importante sarcini:

1. Comitetul Central al Uniunii va sprijini M.I.C. în elaborarea principiilor pentru întocmirea planurilor de școlarizare și defalcarea lor pe ani, pe grade de învățămînt și pe tipuri de școli, precum și a planului de rețea în vederea justei amplasări a noilor unități școlare.

2. Organizațiile sindicale din școli trebuie să ia măsuri pentru intensificarea muncii de convingere în rândurile populației în vederea cuprinderii în școli a tuturor elevilor de vîrstă școlară și a menținerii lor pînă la absolvirea școlii de 7 și în viitor a școlii de 8 ani.

3. Pentru a asigura cuprinderea elevilor în școala de 7 ani, precum și o frecvență regulată pe tot parcursul anului școlar, organizațiile sindicale trebuie să solicite un sprijin mai activ din partea sfaturilor populare în crearea condițiilor necesare traducerii în viață a obligativității învățămîntului de 7 ani și, mai tîrziu, de 8 ani.

4. Pentru a determina îmbunătățirea calității învățămîntului, organele și organizațiile sindicale au datoria să stimuleze în con-

tinuare activitatea de perfecționare profesională a cadrelor didactice, prin îmbogățirea cunoștințelor de specialitate și prezentarea lor la nivelul celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii și prin ridicarea măiestriei lor pedagogice. Colectivele didactice din școli să acorde o mai mare atenție sprijinirii elevilor la învățatură, să se preocupe atent și cu răbdare de formarea trăsăturilor morale cerute de educația comunistă, de modelarea profilului moral al omului nou, constructor al socialismului.

5. Organele și organizațiile sindicale din învățămînt să mobilizeze cadrele didactice la o frecvență mai regulată a lecțiilor și seminariilor din învățămîntul ideologic, stimîndu-le să participe activ la discutarea problemelor în cadrul seminariilor, la folosirea cunoștințelor asimilate în predarea lecțiilor. Pentru aceasta cadrele didactice vor fi sprijinite în procurarea materialului bibliografic și prin asigurarea timpului necesar studiului.

6. Pentru ridicarea continuă a calității procesului instructiv-educativ, Comitetul Central al Uniunii are sarcina să colaboreze strîns cu M.I.C. și cu Comitetul Central al U.T.M. la elaborarea măsurilor ce se impun în lumina sarcinilor trasate învățămîntului de Congresul al III-lea al P.M.R., de a lega cît mai strîns conținutul învățămîntului de practică, de munca productivă.

7. Pentru a putea fundamenta explicarea legilor științifice pe exemple concrete din practica construcției socialiste, este necesară cunoașterea mai adîncă de către cadrele di-

II. SA INTENSIFICAM ACTIVITATEA SINDICALA IN SPRIJINUL MUNCII INSTRUCTIV-EDUCATIVE DIN ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC.

Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. acordă o mare importanță învățămîntului profesional și tehnic. Astfel, se prevede ca pînă în anul 1965 numărul elevilor admiși în anul I al școlilor ce pregătesc muncitori calificați să crească de două ori și jumătate față de anul 1959, iar școlarizarea în anul I al învățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice să crească, în aceeași perioadă, de peste două ori. Se prevede ca școlile profesionale și tehnice să pregătească pentru producție cadre noi de muncitori calificați în număr de 260.000 și cadre tehnice medii în număr de peste 100.000.

Raportul a arătat, în continuare, realizările obținute în cei 5 ani cît au trecut de la aplicarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la organizarea școlilor profesionale, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maștri, subliniind că procesul de instruire teoretică și practică a elevilor în majoritatea școlilor se desfășoară în bune condiții și cu rezultate pozitive. Majoritatea cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice fac lecții bune, accesibile elevilor, strîns legate de activitatea productivă. Menționăm în această privință activitatea Școlii profesionale de pe lângă uzinele „Timpuiri Noi” din Capitală, aceea a Grupului școlar de pe lângă uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Stalin, a Școlii profesionale de pe lângă uzinele „Tudor Vladimirescu” din București și altele. Cîtă deosebire între procesul de învățămînt bine organizat din aceste școli și lipsa de răspundere pentru pregătirea ucenicilor întîlnită la unele cadre didactice de la Școala profesională de energie electrică din Cîmpina! Aici, unii profesori nu numai că nu se preocupă de găsirea celor mai eficiente metode de instruire teoretică și practică a ucenicilor, dar predau lecții improvizate, planificate după manuale de tehnologie vechi, neglijînd programa școlară, manualul nou și îndrumarul trimis anul acesta de M.I.C.

În învățămîntul profesional și tehnic se manifestă unele lipsuri care au consecințe directe asupra pregătirii și a educației elevilor. Astfel, încă nu au fost asigurate la toate disciplinele manualele școlare necesare; în unele școli, ca de exemplu la Școala agricolă din Movila Miresii, raionul Brăila, nu există preocuparea de a se coordona predarea cursurilor de specialitate cu instruirea practică. Se mențin defecțiuni în organizarea practicii elevilor, cu toate că se știe că

didactice a bazelor producției industriale și agricole. În acest scop, organizațiile sindicale din școli să solicite ajutorul comitetelor sindicalelor din întreprinderi, G.A.S. și S.M.T. pentru organizarea unor acțiuni menite să înlesnească cunoașterea de către cadrele didactice a diferitelor laturi ale producției industriale și agricole.

8. Îmbunătățindu-și colaborarea cu sindicatele din întreprinderi, organele sindicale din învățămînt trebuie să contribuie la crearea celor mai bune condiții pentru desfășurarea practicii în producție a elevilor, pentru supravegherea și îndrumarea calificată a muncii acestora.

9. În vederea îmbunătățirii învățămîntului seral și fără frecvență, Comitetul Central al Uniunii trebuie să urmărească în continuare aplicarea H.C.M. nr. 271/1959, iar organele sindicale să colaboreze mai strîns cu sindicatele și organizațiile U.T.M. din întreprinderi pentru îmbunătățirea activității comisiilor de selecționare, pentru crearea celor mai bune condiții de studiu și frecvență tinerilor muncitori-elevi.

10. Organele sindicale din școli sînt datorate să mobilizeze pe membrii de sindicat să participe și mai activ la munca de culturalizare a maselor prin conferințe, manifestări artistice, munca de convingere și alte metode menite să contribuie la ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, să lupte pentru răspîndirea științei în rândurile maselor, să combată influențele ideologiei burgheze, ale obscurantismului și misticismului.

III. SA ACTIVIZAM MUNCA SINDICALA DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR.

aceasta are un rol hotărîtor în calificarea lor. Nu peste tot elevii pot lucra în întreaga perioadă a instruirii practice direct la mașină, sub supravegherea muncitorilor, iar timpul afectat pregătirii practice a acestora se iesește în treburi mărunte, care nu au o legătură directă cu însușirea meseriei. În unele cazuri, ca de exemplu la Centrul șco-

lărilor agricol din Țigănești, raionul Tecuci, elevii fac practică în producție cîte 4—5 săptămîni la aceeași lucrare, timp în care s-ar putea executa și alte lucrări cu mai mult folos pentru instruirea practică.

Se manifestă unele lipsuri și în munca educativ-politică în școlile profesionale. Unii membri de sindicat care predau obiectele de specialitate consideră că sarcina lor este numai de a învăța pe elevi meserie, iar cît privește latura educativă, aceasta ar fi treaba profesorilor care predau obiecte de cultură generală și a organizațiilor de tineret.

Se constată lipsuri și pe linia recrutării elevilor pentru învățămîntul profesional, în special pentru unele meserii ca turnători, forjori, zidari, tăbăcari etc.

Îmbunătățindu-și activitatea pe linia muncii profesionale, organele și organizațiile sindicale din școlile profesionale, de meserii, agricole, tehnice și tehnice de maștri vor contribui la lichidarea tuturor acestor lipsuri, precum și la realizarea sarcinilor puse de Congresul al III-lea al P.M.R. în fața învățămîntului profesional și tehnic. În acest sens:

1. Prezidiul C.C. al Uniunii va sprijini M.I.C. în îmbunătățirea muncii de orientare a absolvenților școlilor de cultură generală spre școlile profesionale și tehnice.

2. Organele sindicale trebuie să militeze mai energic pentru lichidarea lipsurilor ce mai dănuie în organizarea procesului instructiv-educativ al acestor școli, să combată practici ca cele menționate mai sus și să determine înlăturarea lor.

3. Comitetul Central al Uniunii să colaboreze cu M.I.C. în elaborarea unui sistem adecvat de perfecționare profesională a maștrilor-instructori și a cadrelor de predare.

4. Organele și organizațiile sindicale din învățămîntul profesional și tehnic vor sprijini efectiv direcțiile școlilor în luarea tuturor măsurilor menite să ducă la pregătirea de muncitori și tehnicieni înarmați cu o înaltă calificare profesională, buni cetățeni, constructori activi ai orînduirii socialiste.

Învățămîntului superior Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. îi acordă o mare atenție, el fiind menit să pregătească specialiști de înaltă calificare, necesari industriei, agriculturii și culturii noastre socialiste.

Sarcina principală care stă în prezent în fața învățămîntului superior — se spune în raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al P.M.R. — este ca, o dată cu pregătirea teoretică a studenților, să asigure o legătură strînsă a procesului de învățămînt cu cerințele industriei, agriculturii și culturii noastre socialiste în plină dezvoltare.

Importanță mare prezintă în acest sens organizarea practicii în producție a studenților. În organizarea și desfășurarea practicii în producție în anul universitar 1959—1960, s-au înregistrat rezultate importante. Astfel, studenții de la Institutul de construcții din București au ridicat la roșu un bloc de locuințe cu două etaje, iar studenții Institutului de mine din Petroșani au extras 240 tone cărbune.

În continuare au fost arătate rezultatele obținute în desfășurarea practicii în producție a studenților, precum și în desfășurarea practicii pedagogice.

Numeroase instituții de învățămînt superior — cum sînt Universitatea „C. I. Parhon” din București, Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj, Institutul de cultură fizică — au organizat cu pricepere practica pedagogică a studenților. Organele sindicale din învățămîntul superior au datoria să lupte pentru înlăturarea lipsurilor care mai există în organizarea practicii pedagogice, preocupîndu-se de sporirea timpului afectat acesteia, de mai bună îndrumare a studenților în desfășurarea muncii educative etc.

Realizarea sarcinii trasate de partid în legătură cu formarea noii intelectualități ieșită din popor și legată de interesele lui —

Un grup de participanți la Conferință discutînd într-una din pauze.

Se constată lipsuri și pe linia recrutării elevilor pentru învățămîntul profesional, în special pentru unele meserii ca turnători, forjori, zidari, tăbăcari etc.

Îmbunătățindu-și activitatea pe linia muncii profesionale, organele și organizațiile sindicale din școlile profesionale, de meserii, agricole, tehnice și tehnice de maștri vor contribui la lichidarea tuturor acestor lipsuri, precum și la realizarea sarcinilor puse de Congresul al III-lea al P.M.R. în fața învățămîntului profesional și tehnic. În acest sens:

1. Prezidiul C.C. al Uniunii va sprijini M.I.C. în îmbunătățirea muncii de orientare a absolvenților școlilor de cultură generală spre școlile profesionale și tehnice.

2. Organele sindicale trebuie să militeze mai energic pentru lichidarea lipsurilor ce mai dănuie în organizarea procesului instructiv-educativ al acestor școli, să combată practici ca cele menționate mai sus și să determine înlăturarea lor.

3. Comitetul Central al Uniunii să colaboreze cu M.I.C. în elaborarea unui sistem adecvat de perfecționare profesională a maștrilor-instructori și a cadrelor de predare.

4. Organele și organizațiile sindicale din învățămîntul profesional și tehnic vor sprijini efectiv direcțiile școlilor în luarea tuturor măsurilor menite să ducă la pregătirea de muncitori și tehnicieni înarmați cu o înaltă calificare profesională, buni cetățeni, constructori activi ai orînduirii socialiste.

s-a arătat în raport — trebuie să înceapă chiar de pe băncile universităților. În lumina acestui obiectiv, capătă o deosebită importanță problema îmbunătățirii compoziției sociale a studenților, care în ultimul timp a înregistrat rezultate pozitive, astăzi imensa majoritate a tinerilor, înscriși la institute și facultăți fiind fii ai oamenilor muncii.

O cale importantă de pregătire a cadrelor necesare diferitelor sectoare ale economiei naționale din rîndurile oamenilor muncii care lucrează direct în producție o constituie învățămîntul superior seral și fără frecvență — forme de învățămînt anume create în acest scop de către partid și guvern. În vederea sprijinirii pregătirii muncitorilor-studenți au fost organizate cercuri de studii alite în centrele universitare, cît și în cele 30 de centre muncitorești mai mari din țară.

Deși, în general, sindicatele au acordat un sprijin larg și eficient învățămîntului seral și fără frecvență, în unele întreprinderi, comitetele sindicalelor nu au venit în ajutorul muncitorilor-studenți înscriși la aceste forme de învățămînt în ce privește asigurarea condițiilor necesare studiului și frecvenței cu regularitate a cursurilor și a orelor de consultații.

Negativ este și faptul că unele institute, ca de pildă Institutele politehnice din Iași și din Orașul Stalin, au deschis cu întîrziere cursurile de pregătire.

În activitatea de formare a specialiștilor cu pregătire superioară, un rol de seamă revine muncii educative desfășurate în instituțiile de învățămînt superior, în rîndurile studenților. În această direcție, sub conducerea organelor de partid, s-au obținut însemnate realizări la care au contribuit larg alite cadrele didactice din învățămîntul superior, cît și organizațiile U.T.M. și asociațiile studențești. Avem astăzi un tineret universitar sănătos, educat în spiritul moralei comuniste, muncitor, insuflețit de dragoste de patrie și care se încadrează cu hoărîre în lupta poporului nostru muncitor, condus de partid, pentru înaltele țeluri ale construirii socialismului.

Trebuie spus însă că unele organe sindicale din învățămîntul superior — ca de pildă cele de la Institutul de teatru din București — și-au slăbit preocupările în ceea ce privește munca educativă în rîndurile studenților, apreciînd că această sarcină ar reveni exclusiv U.T.M.-ului și Asociației studențești.

Pentru a contribui eficient la traducerea în viață a sarcinilor ce revin învățămîntului superior din documentele Congresului al III-lea al partidului, organele și organizațiile sindicale din instituțiile de învățămînt superior trebuie să-și îmbunătățească munca pe linie profesională.

1. În sprijinul unei cît mai temeinice pregătiri practice a studenților din instituțiile de învățămînt superior tehnic, Comitetul Central al Uniunii trebuie să sprijine mai activ M. I. C. în îmbunătățirea organizării și desfășurării practicii în producție a viitoarelor cadre tehnice cu pregătire superioară.

2. Principala sarcină a organelor sindicale din instituțiile de învățămînt superior constă

Lucrările Conferinței Sindicatelor din

Raportul de activitate al Comitetului Central al S.M.I.C.

(Urmare din pag. 9)

în a sprijini multilateral conducerea acestor instituții în toate acțiunile întreprinse în scopul unei organizări și desfășurări a activității instructiv-educative, prin antrenarea și mobilizarea membrilor de sindicat la aceste acțiuni.

3. Organele și organizațiile sindicale din învățământul superior trebuie să colaboreze mai strâns cu organizațiile de tineret inițiind acțiuni educative comune, care să contribuie și pe mai departe la cultivarea în rândurile studenților a trăsăturilor moralei comuniste.

4. Comitetele sindicale din instituțiile de învățământ superior vor veghea în cadrul colectivului de cadru ca lecțiile și seminariile la diferite specialități să cuprindă principalele probleme pe care le ridică astăzi progresele științei și tehnicii mondiale. De ase-

menea, organele sindicale din institutele tehnice trebuie să întărească colaborarea cu comitetele sindicale și organizațiile U.T.M. din întreprinderi pentru a obține sprijinul acestora în buna organizare a practicii în producție a studenților și în îmbunătățirea activității comisiilor de recrutare și selecționare a candidaților, precum și pentru traducerea în viață a prevederilor Hotărârii nr. 271/1959 privind condițiile de studiu și frecvență ce trebuie create muncitorilor-studenți.

5. Sindicatele din instituțiile de învățământ superior vor colabora strâns cu sindicatele de învățământ din școlile medii de cultură generală în vederea organizării și desfășurării în bune condiții a cursurilor de pregătire a muncitorilor și a fiilor de muncitori pentru admiterea în învățământul superior, precum și pentru atragerea în îndrumarea practicii pedagogice a celor mai capabili și experimentați profesori din școlile de bază.

IV. CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ — ÎN CENTRUL ATENȚIEI ORGANELOR SINDICALE DIN INSTITUȚIILE DE CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE.

În raportul prezentat la Congresul al III-lea al partidului de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej se trasează cercetării științifice sarcini deosebit de importante în realizarea planului nostru economic, în introducerea cuceririlor științei și tehnicii moderne în toate sectoarele economiei noastre. Recenta hotărâre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției subliniază faptul că principalele forțe științifice din țara noastră sînt orientate într-o măsură insuficientă spre rezolvarea problemelor actuale ale industriei, agriculturii, transporturilor și construcțiilor.

1. Sindicatele din institutele de cercetări, prin reprezentanții lor — ei înșiși cadre de cercetare — trebuie să colaboreze cu conducerea respective la alcătuirea planului de cercetare științifică, veghind la justa orientare a tematicii.

2. Să găsească formele și metodele cele mai potrivite de activizare a muncii de cercetare, stimulind preocupările oamenilor de știință spre rezolvarea problemelor majore ale construcției socialiste și contribuind la crearea condițiilor unei cercetări fructuoase.

3. Pentru legarea cât mai strânsă a cercetării științifice de producție, organele sindicale din institute trebuie să realizeze o bună colaborare cu sindicatele din întreprinderi pentru a sprijini conclucrarea cât mai strînsă a oamenilor de știință cu muncitorii, tehnicienii și inginerii din producție.

4. Organele și organizațiile sindicale din institutele de cercetări științifice să-și intensifice activitatea educativă în rândurile membrilor lor, determinînd din partea acestora o atitudine justă față de munca de cercetare, dezvoltarea în mai mare măsură a spiritului critic și autocritic, precum și a exigenței față de calitatea cercetării.

V. ARTA — ȘI MAI APROAPE DE VIAȚA.

Traducerea în viață a politicii marxiste-leniniste de construire a socialismului a determinat schimbări profunde în viața culturală a țării noastre. Avîntul uriaș al forțelor creatoare ale poporului nostru muncitor care, condus de partid, a dat o nouă înfățișare patriei, o sursă inepuizabilă de inspirație pentru creatorii și artiștii noștri. În ultimii ani, oamenii de literatură și artă au creat un număr important de opere de toate genurile, valoroase din punct de vedere artistic și cu o tematică variată.

Tovarăși, vă rog să-mi permiteți ca de la această tribună să facem cunoscută dorința arzătoare și îndreptățită a oamenilor muncii organizați în sindicate de a avea cât mai multe opere literare, dramatice, poezii, opere muzicale și plastice, cu un bogat conținut de idei și forță emotivă.

În prezent, eroii znelor noastre, constructor al socialismului, este mai expresiv, mai profund, mai bogat sufletește.

Dar, cu toate eforturile depuse de creatori, figura acestor eroi nu este încă zăgăzită în toată complexitatea ei în operele de artă ale ultimilor ani. Încă mai văd lumina zilei creații care vorbesc despre viața noastră nouă în mod șters, cenușiu, schematic.

Cunoașterea temeinică a vieții, participarea nemijlocită a creatorilor la activitatea social-politică, contactul direct cu fenomene deosebit de importante pentru producția noastră socialistă cum ar fi, bunăoară, întrecerea socialistă, consfătuirile de producție etc., constituie condiții principale pentru elaborarea unor opere artistice de valoare, care să se bucure de prețuirea întregului popor.

Mișcarea artistică de amatori a devenit în țara noastră un rezervor important de cadre pentru toate compartimentele artei.

Mulți artiști amatori din formațiile lor

din fabrici și uzine au pășit pe scenele teatrelor, operelor, și fac cîinste celor mai mari colective artistice. Formarea și dezvoltarea pe această cale a talenților din rândurile maselor de oameni ai muncii presupune însă și o îndrumare competentă din partea artiștilor profesioniști.

Dar, cu toate că există în această direcție importante realizări ajutorul acordat de arta profesională mișcării artistice de amatori este încă nesatisfăcător. Autorii dramatici scriu încă prea puține piese într-un act pentru cercurile de teatru al amatorilor din fabrici și uzine și din cadrul căminelor culturale, iar repertoriul formațiilor corale de amatori este încă sărac în ceea ce privește cîntecul de masă. Deși cercurile literare și plastice din fabrici și uzine se bucură de sprijin și îndrumare din partea Uniunii Scriitorilor și, respectiv, din partea Uniunii Artiștilor Plastici, ajutorul acordat nu satisface încă cerințele elanului creator care se manifestă în rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate.

● Îmbunătățirea pe mai departe a activității instituțiilor de artă este determinată într-o măsură importantă de perfecționarea stilului și metodelor de muncă ale organelor și organizațiilor sindicale din aceste instituții. În întreaga lor activitate aceste organe trebuie să manifeste o mai mare grijă față de calitatea repertoriului artistic; consfătuirile de muncă să dezbate probleme menite să determine creșterea nivelului artistic al spectacolelor, să militeze pentru o politică severă de economii, să se preocupe în permanență de perfecționarea profesională a membrilor de sindicat atît pe linia creșterii măiestriei artistice, cît și a însușirii cunoștințelor de estetică marxist-leninistă.

VI. MUNCA SINDICALĂ DIN SECTORUL INDUSTRIAL ÎN SLUJBA PRODUCȚIEI ȘI A CALITĂȚII PRODUSELOR

Oamenii muncii din întreprinderile cinematografice, poligrafice și de materiale pentru uz cultural au primit cu entuziasm hotărârile Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la planul de dezvoltare a economiei și culturii pe următorii șase ani și la programul economic de perspectivă.

Încă de la începutul acestui an, în cîntecul Congresului partidului, întrecerea socialistă s-a intensificat și a cuprins marea majoritate a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor.

Raportul prezintă apoi rezultatele obținute în întrecerea socialistă de muncitorii din sectorul industrial, arătînd că la aceste rezultate au contribuit și organele sindicale, care și-au îmbunătățit stilul și metodele de muncă, ocupîndu-se cu mai multă atenție de

trebuie să folosească formele cele mai adecvate fiecărui loc de muncă: întreceri individuale, pe brigăzi, pe profesii etc. Sindicatele trebuie să-și îmbunătățească activitatea de propagandă și agitație în vederea antrenării în această mișcare patriotică a tuturor muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor.

Raportul s-a ocupat în continuare de organizarea consfătuirilor de producție în sectorul industrial, de mișcarea de inovații și raționalizări, de introducerea tehnicii noi și de problemele legate de continuă îmbunătățire a calității produselor. De asemenea un loc important în raport l-au ocupat problemele de protecția și tehnica securității muncii.

Comitetului Central al Uniunii îi revine sarcina de a colabora cu M.I.C. în elaborarea planului tematic anual de inovații, în analizarea periodică a rezultatelor obținute, în stabilirea măsurilor în vederea aplicării și generalizării inovațiilor.

De asemenea, Comitetului Central al Uniunii îi revine sarcina ca, în colaborare cu M.I.C., să se ocupe de creșterea permanentă a cadrelor de specialiști, capabili să introducă în producție și să folosească tehnica cea mai avansată.

Ocupîndu-se de calitatea produselor din sectorul industrial, raportul a analizat activitatea desfășurată în acest sens de către organele sindicale.

Au fost prezentate apoi în raport succesele obținute în activitatea lucrătorilor din edituri, presă și radiodifuziune, precum și sarcinile ce revin sindicatelor respective în mobilizarea membrilor lor pentru a contribui la traducerea în viață a Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.

★

Au trecut aproape 3 ani de la ultimul congres al sindicatului nostru. În această perioadă, în viața mișcării sindicale din țara noastră au avut loc schimbări importante. Un asemenea eveniment l-a constituit plinara C.G.S. din august 1958, care a luat măsuri de întărire a activității organizatorice, de îmbunătățire a stilului și metodelor de muncă în sindicate. Hotărârile plenarei din august 1958 au determinat îmbunătățiri și în conținutul muncii Comitetului nostru Central care — eliberat de o serie de sarcini comune tuturor sindicatelor, ce se rezolvă acum de către consiliile locale ale sindicatelor — s-a putut ocupa mai îndepărtat de problemele legate de caracterul specific al ramurii noastre.

În domeniul învățămîntului, C.G. a acordat în această perioadă o deosebită importanță aplicării hotărârii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, precum și aplicării hotărârii cu privire la legarea mai strînsă a învățămîntului profesional de necesitățile producției și de profilul întreprinderilor. În scopul sprijinirii cât mai eficiente a activității profesionale a cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic și a muncii sindicale din cadrul unităților de învățămînt, Preziđiul C.C. al S.M.I.C. a analizat activitatea „Gazetei Învățămîntului” în legătură cu felul în care aceasta a reflectat problemele școlii, precum și contribuția sa la traducerea în viață a hotărârilor partidului și guvernului. Pe linia atribuțiilor sale, prezidiul a contribuit la îmbunătățirea și definitivarea documentelor elaborate de M.I.C. pentru o mai bună organizare și desfășurare a procesului instructiv-educativ din școli și din instituțiile de învățămînt superior.

Noua orientare a conținutului muncii C.G. al S.M.I.C. s-a reflectat favorabil și în sectorul de artă, în sensul întăririi rolului organizațiilor sindicale din instituțiile de spectacole, cinematografie și radio-televiziune, în sprijinirea activității de producție. Pe plan central, prezidiul a colaborat cu Departamentul Culturii din M.I.C., contribuind la buna desfășurare a conferințelor organizate în cursul anului 1959-1960 pentru analiza felului cum au fost îndeplinite sarcinile legate de alcătuirea repertoriului și de calitatea artistică a spectacolelor în teatrele dramatice și muzicale. De asemenea prezidiul C.G. al S.M.I.C. a contribuit la definitivarea unor documente importante cu privire la organizarea și funcționarea instituțiilor de artă.

În sprijinul realizării în bune condiții a planurilor anuale de producție, prezidiul a participat, prin delegații săi, la analizele periodice efectuate la Direcția generală industrială din M.I.C. cu privire la îndeplinirea sarcinilor de producție și la reducerea prețului de cost, la creșterea productivității muncii și realizarea de economii, la modul cum s-au îndeplinit angajamentele din contractele colective pe anul 1959, precum și cu privire la realizarea planului tematic de inovații pe același an, stabilindu-se și întreprinderile fruntașe în munca de inovații.

În problemele legate de îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale membrilor de sindicat, în vederea elaborării sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii, definitivat la 1 august 1959, prezidiul C.C. al Sindicatului, împreună cu M.I.C., a întreprins încă din anul 1958 o serie de stu-

dii și analize pe teren, care au dus la remedierea unor deficiențe constatate în cursul experimentării. În același scop, prezidiul a contribuit, în colaborare cu M.I.C., la elaborarea și definitivarea regulamentelor de premiere pentru muncitorii, precum și pentru personalul tehnico-administrativ din întreprinderile industriale din sectorul M.I.C. Preziđiul a contribuit de asemenea la pregătirea de către M.I.C. și C.S.M.S. a documentelor economice privind salarizarea cadrelor didactice din învățămîntul superior și a cadrelor didactice din instituțiile de educație, din învățămîntul general, profesional și tehnic, la instrucțiunile pentru aplicarea salarizării, precum și la definitivarea regulamentului privind acordarea gradelor didactice. În cursul anului 1959 s-a urmărit modul de aplicare a hotărârii privind salarizarea personalului din instituțiile artistice de spectacole și din studiourile cinematografice. De asemenea, prezidiul a contribuit la definitivarea documentelor legate de salarizarea personalului științific din institutele de cercetări ale Academiei R.P.R. și departamentale. În legătură cu normarea muncii în instituțiile de artă s-a elaborat împreună cu Departamentul Culturii din M.I.C. „Caietul de sarcini minimale pentru personalul artistic din instituțiile de spectacole și concerte”. În ceea ce privește problemele de protecție și securitate a muncii, s-au elaborat împreună cu M.I.C. materiale privind acordarea sporurilor pentru locurile de muncă vătămătoare, pe baza determinării prealabile a acestora. În sectorul Academiei R.P.R. a fost elaborat regulamentul privind acordarea sporurilor pentru condițiile deosebite de muncă, precum și alte documente privind protecția muncii.

Au fost rezolvate în acest interval de timp litigiile oamenilor muncii din ramura noastră de activitate, veghindu-se la justa aplicare a legilor.

Prin activitatea sa în domeniul relațiilor internaționale, Preziđiul C.C. al S.M.I.C. a dezvoltat și întărit în această perioadă legăturile noastre cu sindicatele similare de pe tot globul prin intermediul corespondenței, prin trimiterea de materiale documentare și prin primirea în cursul anilor 1958 și 1959 a unor delegați și oaspeți străini. Cu diferite prilejuri s-au trimis mesaje de salut și de solidaritate cu lupta sindicatelor de ramură din țările capitaliste, ca de exemplu din Japonia, Cuba ș.a. În cadrul îndatoririlor ce ne revin față de F.I.S.E. — departament profesional al F.S.M. — Comitetul nostru Central a fost reprezentat la toate ședințele Comitetului administrativ F.I.S.E.

În activitatea sa prezidiul a fost sprijinit de membrii Comitetului Central care — cu unele excepții — ne-au informat cu regularitate asupra problemelor mai importante ale activității sindicale, atît de la locul lor de muncă cît și din localitatea în care lucrează.

Cu toate realizările obținute în această perioadă, în munca prezidiului s-au manifestat lipsuri importante. Astfel, considerăm că principala noastră lipsă constă în insuficiența legăturii cu organele și organizațiile sindicale din instituții și întreprinderi. Ca urmare, prezidiul n-a avut posibilitatea să cunoască și să studieze experiența pedagogică înaintată, nu s-a documentat la locul muncii asupra metodelor de muncă ale organelor și organizațiilor sindicale, ale membrilor de sindicat, în vederea valorificării inițiativelor bune, a extinderii și generalizării lor. Preziđiul n-a urmărit suficient de stăruitor felul în care se aplică pe teren hotărârile partidului și guvernului, precum și documentele elaborate împreună cu Ministerul Învățămîntului și Culturii. Uneori, chiar atunci cînd s-au întreprins acțiuni de documentare pe teren sau de verificare a felului cum se aplică diferite normative în unitățile din ramura noastră, constatările făcute au rămas nevalorificate. Preziđiul nu a dat dovadă de suficiență inițiativă în stimularea activității organelor sindicale din instituțiile de artă prin recomandarea celor mai eficiente forme și metode de muncă, n-a cunoscut în profunzime problemele ridicate de către sectorul industrial al M.I.C.

În legătură cu stilul de muncă al prezidiului, menționăm că s-a muncit în colectiv, dar nu întotdeauna au existat răspunderi individuale și nu s-a urmărit cu rigurozitate controlul îndeplinirii sarcinilor. Din toate aceste lipsuri, noul comitet central va trage, fără îndoială, învățăminte necesare.

★

În încheiere, raportul și-a exprimat convingerea că lucrările conferinței vor aduce o contribuție de seamă la îmbunătățirea muncii sindicale din instituțiile de învățămînt și cultură și a asigurat Partidul Muncitoresc Român, clasa muncitoare și întregul popor muncitor că oamenii muncii din învățămînt, din instituțiile de cercetări, din artă, presă, radioteleviziune, edituri și poligrafie sînt ferm hotărâți să contribuie la înfăptuirea mărețelor obiective cuprinse în direcțiile Congresului al III-lea al partidului și că își vor dauri întreaga lor capacitate creatoare pentru înflorirea patriei, pentru ridicarea nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor, constructor eroic al orînduirii socialiste în țara noastră.

instituțiile de învățământ și cultură

DISCUȚII LA RAPORT

La discuții pe marginea raportului s-au înscris cadre didactice din învățământul elementar, mediu și superior, muncitorii din întreprinderile poligrafice, artiști, activiști sindicali. În intervențiile lor, vorbitorii au relevat succesele dobândite de poporul nostru, sub conducerea partidului clasei muncitoare, în dezvoltarea învățământului și culturii. Ei au arătat experiența bună acumulată de către organizațiile sindicale din instituțiile de învățământ și cultură, ca și lipsurile care există în munca lor și au făcut propuneri pentru ridicarea la un nivel superior a muncii organelor și organizațiilor sindicale.

Cu elan sporit pentru îndeplinirea sarcinilor pe care Congresul Partidului le-a pus în fața oamenilor muncii din școli

Tov. VALERIU MOTIȘAN, președintele Sindicatului învățământ din orașul Satu Mare, s-a referit la felul cum au muncit membrii de sindicat din orașul Satu Mare pentru legarea mai strânsă a învățământului de viață, pentru îmbunătățirea activității în școlile serale și fără frecvență, pentru întărirea muncii culturale de masă, ca și la metodele folosite în această privință.

Pentru a le asigura elevilor o temeinică pregătire teoretică și practică, o educație în spirit comunist, grupele sindicale au organizat schimburi de experiență în toate școlile de 7 ani și medii din oraș. Acestea s-au organizat sub forme variate — interasiistențe, consiliatouri de producție etc.

Comitetul sindical a organizat pentru cadrele didactice de la secțiile în limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare cursuri de perfecționare la limba română. Cursurile au fost urmate în mod facultativ de către aproape toate cadrele didactice de la aceste secții. Ca urmare a crescut mult nivelul pregătirii la limba română al elevilor din secțiile în limbile naționalităților conlocuitoare.

Educația prin muncă a elevilor a constituit de asemenea o preocupare atentă a organelor sindicale. Cu sprijinul Consiliului sindical regional am obținut ajutorul comitetelor sindicale din întreprinderi, care au înzestrat școlile cu strunguri, freze etc.

În ceea ce privește îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență s-au organizat consiliatouri de producție având teme ca: „Ce metode folosesc în munca de diriginte pentru îmbunătățirea frecvenței”, „Procedeele folosite de profesorii de matematică, fizică și chimie pentru însușirea temeinică a materiei prevăzute în programe” etc.

Sub îndrumarea Comitetului orașesc P.M.R., secția de învățământ și cultură și Comitetul sindicatului învățământ au ținut consiliatouri periodice cu organele răspunzătoare din uzine. De asemenea, s-au organizat vizite ale dirigintilor în uzine, la locul de muncă al elevilor. Aceasta a făcut ca frecvența muncitorilor-elevi să se îmbunătățească simțitor și să crească nivelul lor la învățatură.

Tov. ELISABETA VARGA, profesoară la Școala medie „Dr. Petru Groza” din Odorhei, s-a ocupat în cuvântul său de rezultatele obținute în legarea învățământului cu producția, cu practica construcției socialiste. Legarea învățământului de munca productivă s-a realizat în principal prin practica în producție, activitatea în atelierele școlare, prin munca patriotică desfășurată de elevi în agricultură, pe șantier etc.

În atelierele de tâmplărie și lăcătușărie ale școlii medii „Dr. Petru Groza” și ale Școlii de meserii din Odorhei elevii și-au însușit deprinderi de muncă practică, au devenit mai disciplinați, și-au consolidat cunoștințele teoretice.

Pentru ca școlile să obțină rezultate mereu mai bune în pregătirea practică a copiilor, vorbitoarea a propus să se ia neîntârziat măsuri pentru pregătirea pedagogică a maistrilor care nu au o astfel de pregătire. La pregătirea maistrilor din punct de vedere pedagogic pot ajuta și cadrele didactice. În ceea ce privește școala în care lucrează, tov. Varga a arătat că în viitor va trebui să existe o mai strânsă legă-

tură între profesorii de specialitate și muncitorii care au lucrat cu elevii în atelierul școlii, că e necesar ca grupa sindicală pe școală să dea un ajutor mai consistent în organizarea și îndrumarea activității practice a elevilor.

Tov. EMILIA POP, președinta al Sindicatului învățământ din orașul Dej, a spus: Conferința Sindicatului nostru are loc la scurt timp după lucrările celui de al III-lea Congres al P.M.R. Documentele Congresului ne dau noi forțe, un elan sporit în lupta pentru traducerea în viață a hotărârilor istorice pe care le cuprind.

În continuare vorbitoarea s-a referit la marile transformări care au schimbat radical conținutul învățământului și condițiile de învățatură în țara noastră. Apoi s-a oprit asupra unor acțiuni pe care Sindicatul învățământ din Dej le-a întreprins în anul școlar trecut, desprinzând concluzii pentru munca din noul an școlar. Tov. Pop a arătat astfel metodele bune folosite de cadrele didactice din Dej, pentru ridicarea nivelului cunoștințelor, împotriva rămânerii în urmă la învățatură și împotriva mediocrității, subliniind că la succesul muncii în această direcție a contribuit mult activitatea organizată de sindicat pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al pedagogilor. De pildă, sindicatul a organizat analiza muncii desfășurate de învățători și profesori în învățământul ideologic, a sprijinit ținerea lecțiilor deschise, schimbul de experiență etc.

Vorbitoroa a combătut o serie de greșeli existente în atitudinea unor cadre didactice față de sarcina care le-a fost încredințată — de exemplu, tendința de a umfla în mod nejustificat notele elevilor sau de a le cere acestora cunoștințe care depășesc posibilitățile vârstei lor, de a-i supraincarca. Toate acestea lipsuri — a arătat tov. E. Pop — vor putea fi înlăturate dacă ne vom intensifica munca pentru dezvoltarea noii conștiințe socialiste în rindul pedagogilor.

Tov. AURELIA TURCOV, președinta al Sindicatului învățământ din orașul Iași, s-a ocupat în cuvântul său de progresele importante pe linia generalizării complete a învățământului de 7 ani. Astfel, vorbitoarea a arătat că pedagogii au fost mobilizați prin organizațiile sindicale să verifice după cataloagele claselor a IV-a toți copiii care trebuie înscriși în clasa a V-a, să stea de vorbă cu părinții acestora și să le arate necesitatea și avantajele absolvirii școlii de 7 ani.

Vorbitoroa a subliniat în continuare faptul că membrii Comitetului se preocupă de asigurarea din timp a spațiului de școlarizare necesar cuprinderii tuturor elevilor de vârstă școlară, mobilizând cadrele didactice și părinții elevilor la lucrările de construcție școlare care se ridică în Iași.

Importanța măsură luată de Congresul al III-lea al P.M.R. de a acorda tuturor elevilor din clasele I—VII manuale școlare în mod gratuit — a spus tov. Turcov — constituie, pe lângă un efectiv ajutor dat oamenilor muncii, și o nouă acțiune pe drumul revoluției culturale. Ea este totodată un puternic imbold în munca noastră, a celor ce lucrăm în școli.

În numele pedagogilor din Iași vorbitoarea și-a luat angajamente cu privire la înlăturarea lipsurilor care au existat în anul școlar trecut în conținutul ideologic al lecțiilor, lipsuri semnalate în raportul

C.C. al S.M.I.C. În acest scop membrii de sindicat vor fi mobilizați să frecventeze cu regularitate cursurile învățământului ideologic și să participe la discutarea problemelor în cadrul seminariilor. Studiul individual al cadrelor didactice va fi sprijinit prin procurarea materialului bibliografic necesar și prin asigurarea timpului pe care-l reclamă o temeinică pregătire pentru seminarii.

Tov. AUGUSTIN SABAU, președintele Sindicatului învățământ din orașul Cluj, s-a referit la sarcinile deosebite ce revin învățământului de toate gradele în pregătirea de cadre cu o înaltă calificare, care să corespundă nevoilor desăvârșirii construirii socialismului în patria noastră.

El a arătat că un important pas în legarea învățământului de producție îl constituie introducerea în școlile de cultură generală a studiului cunoștințelor elementare de producție industrială, a lucrărilor practice de lăcătușărie și tâmplărie, a lucrărilor simple din domeniul electricității și electrotehnicii și a studiului mașinilor-unelte.

Pentru predarea în bune condiții a acestor noi discipline Sindicatul învățământ Cluj, împreună cu secția de învățământ și cultură și în colaborare cu catedra de pedagogie a universității „Babeș-Bolyai”, a organizat un ciclu de lecții și conferințe pentru profesorii de matematică, fizică, chimie, științe naturale, geografie, desen și lucrări practice. Aceste cursuri și conferințe au clarificat multe din problemele ridicate de legarea învățământului de producție.

Vorbitorul a prezentat apoi formele diferite folosite de pedagogii din Cluj pentru legarea predării cunoștințelor de producție: vizite în întreprinderi și pe șantiere, folosirea filmului în predarea cunoștințelor științifice etc.

Vorbitorul a arătat în continuare că un mijloc important prin care s-a putut realiza legătura dintre învățământ și producție este sistemul patronajii școlilor de către întreprinderi, care acordă sprijin pentru organizarea și înzestrarea atelierelor și laboratoarelor din școli precum și pentru desfășurarea activității practice în ateliere la sfârșitul anului școlar.

Tov. Sabău a semnalat în același timp unele lipsuri care mai stânjesc legarea strânsă a învățământului de practică și care trebuie grabnic lichidate. El a cerut să se acorde mai multă atenție cadrelor de specialitate necesare predării cunoștințelor practice, a propus ca atelierele școlilor să fie înzestrate cu material corespunzător într-o formă organizată unitar de Ministerul Învățământului și Culturii sau de sfaturile populare regionale, să se lărgască rețeaua școlilor experimentale din orașul Cluj.

Vorbitorul a cerut în încheiere Uniunii sindicatelor din instituțiile de învățământ și cultură să sprijine

mai concret și să îndrume îndeaproape activitatea organelor sindicale.

Tov. VASILE MORĂRESCU, profesor din Găești, regiunea Pitești, a stăruit în cuvântul său cu deosebire asupra contribuției pe care au adus-o membrii de sindicat la transformarea socialistă a agriculturii.

În cadrul muncii din școală și din afara școlii, membrii de sindicat au căutat să educe copiii țăranilor muncitori în spirit comunist, însușindu-le convingerea că singurul drum care poate asigura bunăstarea materială și culturală a lor și a părinților lor este drumul gospodăriei agricole colective. La lecții au fost date exemple concrete privind avantajele cooperativizării agriculturii și s-au făcut comparații între recoltele obținute de colectivități și cele cu mult mai mici obținute de țăranii individuali. Ca urmare, mulți elevi, în discuțiile lor cu părinții, i-au determinat pe aceștia să pășească pe drumul gospodăriei colective.

În cuvântul său vorbitorul a arătat de asemenea faptul că organizațiile sindicale din școli au acordat o atenție deosebită popularizării documentelor de partid și de stat în rindul țăranilor muncitori. Munca culturală este și ea orientată în sprijinirea întăririi economico-organizatorice a unităților socialiste existente și a extinderii sectorului socialist al agriculturii. În cele 26 de colțuri roșii din raion activează cei mai buni membri de sindicat. De asemenea, membrii de sindicat participă la activitatea desfășurată în cele 112 cercuri ale învățământului agricol de masă, organizează seri de întrebări și răspunsuri pe diferite teme agricole, țin conferințe la căminele culturale.

Toate aceste forme ale muncii culturale au contribuit la creșterea numărului de țărani muncitori care au pășit cu încredere pe drumul agriculturii socialiste.

Tov. MARIA POPOVICI, președintele Sindicatului învățământ din orașul Sibiu, s-a ocupat în cuvântul său de munca pedagogilor pentru educarea omului de tip nou, a omului care să corespundă cerințelor vieții noastre de azi. Sindicatul învățământ Sibiu a sprijinit educarea pedagogilor, membri de sindicat prin organizarea unor conferințe cu caracter politic, ideologic, profesional, științific și literar și s-a ocupat de buna organizare a consiliatourilor de producție.

Astfel pentru sprijinirea ridicării nivelului ideologico-politic al membrilor de sindicat, Comitetul sindicatului a organizat conferințe pe teme referitoare la situația internă și internațională, la lupta țărilor socialiste pentru pace, precum și conferințe cu teme ca: „Viața și activitatea marelui Lenin”, „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și formarea omului nou”.

„Viața nouă a oamenilor muncii din țara noastră în anii regimului democrat-popular”, „Grija partidului pentru dezvoltarea creației populare” etc.

De asemenea pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice au fost organizate conferințe cu teme ca: „Legătura dintre teorie și practică în munca instructiv-educativă”, „Învățământul politehnic”, „Studiul fizicii, sprijin important în pregătirea elevilor pentru munca în producție” ș.a.

Pentru educarea patriotică a elevilor, Comitetul sindicatului a îndrumat cadrele didactice să organizeze excursii în toate colțurile țării, mai ales în orașele nou apărute pe harta patriei, în tot mai frumoasa noastră Capitală, la centrele muncitorești, la marile șantiere și a determinat intensificarea efortului pentru deprinderea copiilor cu munca practică, menită să-i înarmeze cu solide cunoștințe legate de viața și necesare vieții.

Tov. NICOLAE PROFEANU, directorul Școlii medii nr. 1 din Giurgiu, a subliniat că hotărârile C.C. al P.M.R. și ale Consiliului de Miniștri referitoare la învățământul seral și fără frecvență au deschis largi posibilități pentru formarea noii intelectualități din rindul tinerilor muncitori din producție. În continuare vorbitorul a prezentat activitatea pedagogilor de la școlile și secțiile serale și fără frecvență, succesele obținute de ei.

Evidențind rezultatele bune obținute la învățatură de muncitorii elevi de la Școala medie serală și de la secția serală de pe lângă Școala medie nr. 1 din Giurgiu, vorbitorul a făcut totodată propuneri pentru îmbunătățirea pe mai departe a acestor forme de învățământ. Propunerile se referă la organizarea studiului individual al muncitorilor-elevi, la materialul didactic necesar școlilor serale etc.

Referindu-se la unele greutăți în ceea ce privește spațiul de școlarizare din orașul Giurgiu vorbitorul a arătat posibilitățile ce există pentru ca, printr-un efort comun al organelor sindicale și de învățământ și al cadrelor didactice să fie înlăturate aceste piedici din calea desfășurării mai rodnice a procesului instructiv-educativ.

În continuare tov. Profeanu s-a referit la activitatea obștească a cadrelor didactice, exemplificând concret felul cum munca desfășurată de acestea la cluburi, în cadrul caselor de cultură, al universităților populare, al lectoratelor, la cercurile de citit contribuie la culturalizarea maselor de oameni ai muncii.

Un sport deosebit în această privință l-au adus brigăzile științifice formate din cadre didactice. Brigăzile au stîrnit un viu ecou în rindul muncitorilor și al țăranilor muncitori, contribuind la lărgirea

(Continuare în pag. 6)

Într-o pauză a conferinței, în stîndul cu nouă literatură.

Lucrările Conferinței Sindicatelor din

DISCUȚII LA RAPORT

(Urmare din pag. 5)

orizontului de cunoștințe al acestora și la propaganda ateist-științifică.

Tov. PETRU POP, șeful secției de învățământ și cultură din raionul Luduș, s-a referit în cuvântul său la unele probleme legate de activitatea școlilor agricole aparținând sferei rurale populare. Vorbitorul a subliniat realizările acestor școli și s-a oprit în continuare asupra unor neajunsuri în organizarea și funcționarea lor.

Tov. Pop a arătat că n-a existat suficientă grijă pentru dotarea acestor școli cu unele agricole de mare productivitate, cu tot materialul didactic necesar, cu personal didactic de specialitate. Ministerul Învățământului și Culturii și Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor au datorat să se intereseze mai îndeaproape de aceste probleme, în-deosebi de încadrarea școlilor cu profesori de fitotehnie, zootehnie, morfologia plantelor etc. Ministerul Învățământului și Culturii spune în mod vag, în instrucțiunile sale, că la aceste discipline trebuie încadrați profesori de la școlile de 7 ani. Însă aceștia, în majoritate proaspelți absolvenți ai facultăților de științe naturale, nu se încumetă să predea specialități pe care nu le cunosc suficient.

O altă lipsă care ne-a provocat greutăți în muncă a fost primirea cu întârziere a manualelor școlare.

Tov. Pop a propus ca școlile agricole să treacă în totalitate la Ministerul Agriculturii, care dispune de toate condițiile pentru dotarea și încadrarea acestor școli.

În continuare vorbitorul s-a oprit asupra unor probleme privind structura anului școlar în învățământul de cultură generală, criticând faptul că Ministerul Învățământului și Culturii nu asigură întotdeauna respectarea structurii pe care el însuși a stabilit-o. De asemenea, el a cerut ca instrucțiunile elaborate de minister să fie trimise în timp util școlilor.

Vorbitorul a propus de asemenea ca Ministerul Învățământului și Culturii și noul Comitet Central al Uniunii Sindicatelor să elaboreze instrucțiuni speciale prin care să repletească timpul afectat pentru activitatea metodică și de cultură-lizare.

Tov. CLAUDIA OCENAS, directoră Școlii de meserii din Bacău, s-a ocupat în cuvântul său de activitatea desfășurată în școlile profesionale și tehnice. Scoțind în evidență marea dezvoltare a învățământului profesional și tehnic în anii regimului democrat-popular, vorbitoarea a arătat condițiile mereu mai bune care se creează pentru pregătirea ucenicilor — noi localuri, cabinete, laboratoare și ateliere bine utilitate, cluburi și biblioteci și săli de lectură. Datorită faptului că cercul pedagogic din orașul Bacău, sprijinit de comitetul sindical, a generalizat în toate școlile profesionale și tehnice instruirea practică pe operații complexe prin realizarea de obiecte utile, s-a lărgit sortimentul de lucrări executate de elevi și, paralel cu aceasta a scăzut prețul de cost al acestor lucrări.

Prezentând activitatea cadrelor didactice din școlile de meserii, profesionale și tehnice din regiunea Bacău în domeniul confecționării de material didactic necesar predării lecțiilor de cultură generală și tehnică, precum și pentru explicarea mai amănunțită a procesului tehnologic în instruirea practică, tov. Claudia Ocenăș a menționat că recenta expoziție regională de material didactic ce a fost organizată în Bacău, a scos în evidență străduința depusă de cadrele didactice în această acțiune.

În continuare, vorbitoarea a propus realizarea unor condiții asemănătoare de instruire și educare pentru elevii școlilor de meserii și ai școlilor profesionale, dotarea pe mai departe într-un ritm rapid a atelierelor școlilor de meserii cu utilaj perfecționat, care să permită desfășurarea practicii elevilor la nivelul cerut de tehnica modernă.

Tov. EMILIA MANAC, redactor șef la „Gazeta Învățământului”, s-a referit în prima parte a cuvântului său la rolul organizațiilor sindicale din redacțiile ziarelor și reviste-

lor, subliniind necesitatea ca acestea să se ocupe mai stăruitor de ridicarea nivelului profesional al redactorilor. Vorbitoarea a arătat, de pildă, că organizațiile sindicale trebuie să se îngrijească de organizarea schimbului de experiență între redacții și între redactori, de în-tr-ajutorare pe linie profesională, de educarea membrilor de sindicat în spiritul răspunderii pentru muncă, al disciplinei, să-i stimuleze în luptă pentru economie.

În legătură cu toate aceste probleme tov. Manac s-a referit în mod concret la activitatea din cadrul „Gazetei Învățământului”.

Vorbitorul a relatat acțiunile „Gazetei Învățământului” pentru strângerea legăturilor cu cititorii, subliniind rezultatele obținute prin consfățuirile lunare pe care le organizează gazeta în unitățile de învățământ. Ea a arătat că aceste consfățuirii s-au dovedit a fi deosebit de utile, atât prin faptul că mențin o legătură permanentă cu cititorii, cât și prin faptul că apropie mai mult redacția de cititori. Caracterul lor restrâns a determinat discutarea mult mai în amănunt a unor probleme specifice locului respectiv de muncă, probleme pe care redacția a reușit în felul acesta să le cunoască mai bine. La Școala medie nr. 25 din București, bunăoară, au participat la consfățuire numeroase cadre didactice care au vorbit despre multe probleme ce le preocupau în legătură cu desfășurarea examenelor și redacția a reușit să desprindă multe învățăminte pentru tematica sumarelor din perioada respectivă.

„Gazeta Învățământului” și-a propus ca, pentru ridicarea nivelului profesional al lucrătorilor ei, alături de discuțiile pe întreaga redacție să desfășoare și discuții individuale cu redactorii privind problemele actuale din domeniul de care se ocupă ei direct, privind modul cum înțeleg să le trateze, acțiunile pe care își propun să le întreprindă în legătură cu ele — aceasta pentru a-i ajuta să cuprindă în ansamblu și în perspectivă sarcinile pe care le au.

În continuare, tov. Manac s-a referit la tratarea în „Gazeta Învățământului” a problemelor muncii organelor și organizațiilor sindicale din învățământ. Ceea ce ne preocupă în momentul de față — a spus vorbitoarea — este să ajutăm organizațiile sindicale în folosirea căilor și mijloacelor proprii activității sindicale, pentru a înlătura paralelismul, organizarea aceluiași acțiuni atât pe linia consiliului pedagogic cât și pe linia grupelor sindicale.

Redactorii „Gazetei Învățământului” se vor strădui să muncească cu spirit de răspundere pentru a-și îndeplini la înălțimea cerințelor actuale sarcinile lor de pedagogi și ziaristi, pentru a da cititorilor gazeta bună pe care aceștia o așteaptă și o merită.

Tov. MAGDA MOSONY, redactor la Editura didactică și pedagogică, a prezentat preocupările lucrătorilor din editură pentru asigurarea unui conținut bogat al manualelor.

Vorbitorul a subliniat ajutorul prețios pe care l-a primit colectivul editurii din partea conducerii de

partid și de stat pentru redactarea la un nivel ideologic, politic și științific ridicat al manualelor. În urma acestui sprijin s-a îmbunătățit simțitor conținutul manualelor. Astfel, manualele necesare deschiderii anului școlar 1960—1961 se prezintă cu mult îmbogățite.

Tov. Magda Mosony, a arătat în continuare preocuparea editurii pentru alegerea celor mai buni autori și colaboratori în vederea asigurării unui conținut corespunzător al manualelor. Acești autori și colaboratori au fost recrutați din rândul oamenilor de știință — academicieni, profesori universitari — al celor mai buni profesori din școlile medii, al inginerilor, tehnicienilor, al unor oameni cu îndelungată experiență în producție, iar pentru clasele I—IV din rândul învățătorilor fruntași.

Pentru ridicarea nivelului ideologic,

politic și profesional al lucrătorilor editurii, comitetul sindical a luat o serie de măsuri ca, de pildă, organizarea unui ciclu de referate privind modul de elaborare a manualelor, a unei consfățuirii de producție lărgite unde s-a discutat cum se oglindește actualitatea în manuale, schimburi de experiență etc.

În încheiere vorbitoarea a spus: „În numele colectivului de lucrători ai Editurii didactice și pedagogice ne luăm angajamentul să ne sporim eforturile pentru a da școlii manuale cu un conținut științific, ideologic și pedagogic cât mai înalt, într-o prezentare grafică tot mai frumoasă și în timp util, pentru a contribui la dezvoltarea multilaterală a elevilor, așa încât aceștia să devină constructori bine pregătiți și entuziaști ai socialismului în patria noastră”.

Să pregătim specialiști de înaltă calificare

Tov. Dr. MILTIAD FILIPESCU, profesor la Universitatea „C. I. Parhon”, a vorbit despre munca de cercetare științifică și de formare a noilor cadre de cercetători în vederea descoperirii și valorificării subsolului patriei noastre.

Această activitate se desfășoară pe baza unor planuri tematice anuale de muncă științifică, în care sînt incluse probleme ce prezintă interes științific teoretic și practic. Ca urmare, munca de cercetare științifică a cadrelor de geologie din universități și institutele de învățământ superior a contribuit la rezolvarea unor probleme importante. Pe această linie vorbitorul a amintit cercetările asupra filisului Carpaților Orientali — formațiune importantă pentru zăcămintele de petrol și roci utile — făcute de cadrele didactice de la catedrele de geologie de la Universitatea „C. I. Parhon” și Institutul de petrol, gaze și geologie; cercetările pentru descoperirea unor zăcăminte de sulf, fier, mangan, minereuri neferoase, întreprinse de cadrele didactice de la Universitatea „C. I. Parhon” și Institutul de petrol, gaze și geologie în colaborare cu Comitetul geologic; semnalarea unor depozite sedimentare fertigoase de către cadrele didactice de la Universitatea „Babeș-Bolyai” etc.

Paralel cu munca științifică, catedrele de geologie din universități și institutele de învățământ superior se preocupă permanent și de formarea cadrelor noi de cercetători ai subsolului patriei noastre, cercetători a căror pregătire profesională să fie cât mai corespunzătoare marilor sarcini care le stau în față.

Pentru pregătirea tinerilor geologi, în procesul de învățământ se pune un deosebit accent pe familiarizarea acestora cu cele mai complexe probleme teoretice și practice ale științei scoarței pămîntului. O deosebită atenție se acordă diferitelor forme de practică: aplicații pe teren, practică pregătitoare, practică în producție și activitatea de teren pentru pregătirea proiectelor de diplomă.

Tov. Ing. D. TUTUNARU, profesor la Institutul politehnic București s-a ocupat de dezvoltarea cercetării științifice în instituțiile de învățământ superior, arătând că membrii catedrelor de la Institutul politehnic din București și-au orientat de la început munca spre problemele concrete ale construirii socialismului în patria noastră.

Ca rezultat al coordonării cercetării științifice cu Academia R.P. Română, cu institutele departamentale și cu unitățile productive, s-au realizat lucrări importante folosite curent în practică ca: eliminarea scurgerilor de curent la rafinarea electrolitică a cuprului, folosirea pompei Fuller la transportul carbonatului de sodiu, determinarea condițiilor optime de folosire a sculelor din abrazive indigene etc.

Pentru o mai bună valorificare a lucrărilor de cercetare științifică, Comitetul sindical al Institutului politehnic din București și-a propus, așa cum a arătat tov. ing. D. Tutunaru să sprijine permanent ridicarea nivelului muncii de cercetare, să vegheze ca această muncă să fie strîns legată de producție, să antreneze mai larg cadrele tinere în activitatea de cercetare științifică și să le sprijine cu atenție în această direcție.

Tov. LAURENȚIU SOFRONI, cercetător principal la Centrul de cercetări metalurgice al Academiei R.P.R. a spus: Congresul al III-lea al partidului și recenta Hotărâre a partidului și guvernului privind ridicarea nivelului tehnic al producției subliniază că institutele de cercetare ale Academiei R.P.R. au avut o contribuție însemnată la dezvoltarea și ridicarea nivelului de cercetare științifică din țara noastră și, prin aceasta, la ridicarea nivelului tehnic al economiei naționale, la creșterea producției și productivității muncii, la îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al produselor. În această direcție putem aminti o serie de realizări ale institutelor de cercetare tehnică ale Academiei, ca cele din domeniul fosililor compresoarelor cu jet, al reducerii și normării consumului de combustibil la motoare, în domeniul măsurării tensiometrice la un grup de motoare în vederea reducerii greutății lor, al electrometalizării pieselor supuse la uzură etc.

În același timp, însă, documentele de partid au atras atenția și asupra unor lipsuri din munca de cercetare științifică, legate mai ales de orientarea și de organizarea cercetării științifice, precum și de eficacitatea economică a rezultatelor obținute.

La îmbunătățirea multilaterală a muncii de cercetare științifică din țara noastră, potrivit sarcinilor tratate de Congres și de recenta Hotărâre a partidului și guvernului cu privire la tehnica nouă, o contribuție de seamă trebuie să o aibă organele sindicale din unitățile de cercetare ale Academiei R.P.R. Folosind forme de muncă sindicală pe linie profesională cum sînt consfățuirile de producție, schimburile de experiență, angajamentele și întrecerile organelor sindicale din institutele noastre de cercetare au datorat să sprijine cât mai activ conducerile științifice pentru îndeplinirea sarcinilor și obiectivelor

științifice prevăzute în planul de muncă, să sprijine organizarea și dezvoltarea bazei materiale de cercetare a laboratoarelor, ridicarea calificării cadrelor și repartizarea lor justă, precum și întărirea disciplinei în muncă.

Așa după cum a subliniat Congresul al III-lea al partidului, o lipsă importantă a activității de cercetare în Academie s-a constatat mai ales la stabilirea planurilor tematice de cercetare. Încă mai există o neomogenitate în ceea ce privește caracterul și fondul problemelor și temelor incluse în aceste planuri. Astfel, la unele institute se găsesc teme cu un caracter mai mult de aplicație, de asistență tehnică. La alte institute se găsesc, dimpotrivă, multe teme cu un caracter pur teoretic, fără posibilități de aplicare imediată a rezultatelor. Pînă în anul trecut — și într-o oarecare măsură și în anul acesta — a existat în cercetarea unor probleme și teme un vădit paralelism. Se pot cita cazuri cînd paralelismul a existat chiar în cadrul aceluiași institut. Toate aceste lipsuri se datoresc, printre altele, faptului că comitetele de secție din institutele noastre nu au studiat în suficientă măsură condițiile concrete din institute, astfel ca planurile de cercetare să fie orientate spre sarcinile cele mai actuale, legate de dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului și a forțelor de producție, ca ele să corespundă realităților și posibilităților din aceste institute și, în același timp, să țină seama de dezvoltarea științei și tehnicii pe tărîm mondial.

În institutele de cercetare ale Academiei există mari posibilități de organizare a studiilor complexe a unor probleme științifice pentru a căror rezolvare este necesară colaborarea cercetătorilor din diferite domenii ale științelor. Așa de exemplu sînt problemele din domeniul semiconductorilor, al aliajelor refractare, al coroziunii metalelor, al încercărilor hidraulice etc. Consider că cel mai indicat for care să realizeze colaborarea și schimbul de experiență pe linia cercetării științifice este sindicatul. Același lucru se poate spune și despre sprijinul pe care organele sindicale trebuie să-l dea în dezvoltarea misiunii de inovații și raționalizări. Este timpul ca mișcarea de inovații din institutele de cercetări (nu numai acelea ale Academiei) să fie organizată corespunzător condițiilor specifice existente în aceste institute.

Practica arată că atunci cînd comitetele sindicale folosesc din plin metodele lor specifice de muncă, rezultatele sînt cât se poate de mulțumitoare. Ca exemplu se poate da întrecerea socialistă în muncă dintre atelierele mecanice ale institutelor de energetică, de mecanică aplicată și de la Centrul de cercetări metalurgice — inițiată de comitetul de secție al Institutului de energetică în cîntecul Congresului al III-lea al P.M.R. Această întrecere a dus la îndeplinirea planului de lucrări înainte de termen, la realizarea unor aparate de mare valoare și originalitate (unele din ele nici n-au existat în țară) și la economii de zeci de mii de lei, constituind în același timp un factor important pentru introducerea progresului tehnic în metodele de cercetare și contribuind în mod serios la întărirea disciplinei în muncă.

Hotărîrea partidului și guvernului privind ridicarea nivelului tehnic al producției arată că activitatea științifică își justifică utilitatea numai dacă prezintă o eficacitate economică, dacă rezultatele ei pot fi aplicate în producție.

Cercetătorii din institutele Academiei R.P.R. își îndreaptă în prezent toată atenția asupra eficacității economice a rezultatelor muncii de cercetare. Analizată din acest punct de vedere, activitatea științifică în unele institute ale Academiei R.P.R. și în special în cele tehnice, lasă încă de dorit. O parte prea mică din lucrările de cercetare a fost aplicată pe deplin în practică. Organele noastre sindicale n-au semnalat la timp această lipsă importantă și nu au luat măsurile corespunzătoare.

Sindicatul nostru nu revine de asemenea sarcina de a se preocupa mai îndeaproape de promovarea și calificarea cadrelor de cercetare și ajutorarea. În această direcție, la unele institute au fost organizate cursuri și cercuri pentru cali-

Alt grup de participanți la conferință, în pauză

institutiile de învățămînt și cultură

ficarea cadrelor medii, cursuri care au dat în general rezultate bune. În munca lor de sprijinire a activității de cercetare științifică comitetele sindicale din instituțiile Academiei au primit în unele cazuri un ajutor efectiv din partea Comitetului Central al Sindicatului, precum și din partea prezidiului (în problemele de protecție a muncii, de ridicare a nivelului cultural etc.). Totuși, în unele probleme,

cum ar fi acelea ale coordonării muncii de cercetare pe Academie, ale acordării sporului de toxicitate, ale normării muncii s-a simțit lipsa unui sprijin mai eficient din partea organelor noastre sindicale. Pe viitor este de dorit ca noul Comitet Central să țină o legătură mai strînsă cu conducerea științifică a Academiei R.P.R. în vederea îmbunătățirii activității de cercetare.

Pe marginea raportului au mai luat cuvîntul numeroși delegați și invitați din instituțiile de artă, edituri, radiodifuziune și din întreprinderile poligrafice. Vorbitori ca tov. Luiza Orosz, Radu Beligan, Gerhard Theil, Constantin Caraculacu, Tatiana Manolescu, Constantin Tăzăscu, Vasile Poalelungi au prezentat aspecte variate privind eleaul cu care oamenii muncii lup-

tă pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român și au arătat cum îi sprijină în munca lor organizațiile sindicale. Ei au făcut de asemenea numeroase propuneri menite să ducă la întărirea contribuției pe care o aduc organizațiile sindicale la îndeplinirea sarcinilor puse de desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră.

Cuvîntul tov. ȘTEFAN BĂLAN adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii

În cuvîntul său tov. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, s-a oprit la principalele sarcini care izvorăsc pentru oamenii muncii din învățămînt și instituțiile de cultură și artă din Documentele Congresului al III-lea al P.M.R.

Vorbitorul s-a referit în primul rînd la problema deosebit de importantă care privește terminarea generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în anul 1962-1963 și trecerea la învățămîntul de 8 ani. Această sarcină — a arătat tov. Ștefan Bălan — cere din partea secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și din partea sindicatelor din ramura învățămîntului și culturii un studiu amănunțit și imediat asupra situației existente în fiecare raion în vederea măsurilor de luat. O atenție deosebită trebuie acordată regiunilor rămase în urmă în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului de 7 ani (regiunile Iași, Galați, Baia Mare). În aceste regiuni sindicatele trebuie să concluzioneze strîns cu secțiile de învățămînt și cultură pentru grabirea ritmului generalizării învățămîntului de 7 ani, pentru lichidarea lipsurilor care mai persistă.

În continuare vorbitorul s-a referit la problema dezvoltării legăturii dintre învățămîntul de cultură generală și munca productivă, pentru ca elevii să dobîndească deprinderi practice să iubească munca fizică și să se orienteze spre profesii care corespundătoare înălțimii pe care le au.

Ministerul Învățămîntului și Culturii va extinde treptat în școlile medii sistemul instruirii practice a elevilor în producție, o zi pe săptămîin. Împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare și conducerile întreprinderilor din localitate s-a stabilit ca, încă în noul an școlar, ca 35 școli medii să lucreze după acest sistem, răspunzînd astfel indicației date de conducerea partidului nostru că drumul cel mai sigur spre o calificare profesională înaltă trebuie să treacă prin școala muncii în uzină, în fabrică, în G.A.G. în G.A.S.

Referindu-se la prevederile Directivei celui de al III-lea Congres al P.M.R. în legătură cu extinderea învățămîntului profesional și tehnic, tov. Ștefan Bălan a subliniat că instruirea în școlile profesionale și tehnice trebuie să se aple pe primul plan al preocupărilor noastre. Este necesar să se asigure o bază materială corespunzătoare unei pregătiri temeinice a muncitorilor și tehnicienilor. Practica în producție să se facă pe locuri de muncă, la mașini-unelte din fabrici și uzine, elevii să fie repartizați pe lingă cei mai buni muncitori calificați. La îndeplinirea acestei sarcini sindicatele pot da un ajutor a cărui eficiență se va simți imediat.

În intervenția sa, vorbitorul s-a ocupat și de formarea cadrelor cu calificare înaltă necesare economiei și culturii noastre, de dezvoltarea în ritm viu a învățămîntului superior, arătînd că va trebui ridicată pe o treaptă mai înaltă calitatea muncii instructiv-educative din universități și institute, pentru ca acestea să țină pas cu progresul rapid al științei și tehnicii, cu dezvoltarea industriei, agriculturii, transporturilor, construcțiilor și culturii noastre socialiste. În scopul pregătirii cadrelor superioare capabile să minuiască și să

dezvolte tehnica modernă o atenție deosebită va trebui acordată perfecționării continue a profilului învățămîntului superior în concordanță cu sarcinile ce decurg din planul de șase ani și programul economic de perspectivă.

De asemenea, în vederea asigurării unei mai strînse legături a procesului de învățămînt cu cerințele industriei și agriculturii vor fi extinse formele de imbinare a studiului cu munca efectivă în producție.

Experiența anului școlar care a trecut a confirmat justele măsurilor prevăzute de Hotărîrea G.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Pentru a da posibilitate unui număr de oameni ai muncii tot mai mare să absolva școlile medii și superioare fără scoaterea din producție trebuie să dezvoltăm în continuare învățămîntul seral și fără frecvență. Alături de secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare și de rectoratele universităților, sindicatele din ramura învățămîntului și culturii pot avea un aport serios la dezvoltarea învățămîntului seral și fără frecvență cu ocazia recrutării candidaților, a pregătirii elevilor și studenților, creînd condiții favorabile studiului etc.

Din Documentele Congresului se desprind sarcini de mare importanță cu privire la îmbunătățirea muncii de educare a tinerilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, la formarea concepției materialist-dialectice despre lume, la dezvoltarea atitudinii lor juste față de proprietatea obștească și față de societate, la formarea lor ca buni cetățeni. Este incontestabil că la îndeplinirea acestei sarcini sindicatele pot contribui cu mare eficiență, constituind o adevărată școală în acest sens.

În continuare vorbitorul a arătat că trebuie să se acorde și pe viitor toată grija pentru pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice de diferite grade, pentru promovarea lor, pentru acordarea gradelor și titlurilor științifice. Trebuie dată mai multă atenție cercetării științifice în interesul dezvoltării economiei și culturii patriei noastre.

În ceea ce privește munca creatorilor de artă, tov. Ștefan Bălan a subliniat exigența mereu sporită a maselor. Apropoiindu-se mai mult de viața omului de azi din țara noastră, reflectînd pasiunea lui creatoare, îndrăzneala lui eroică de constructor al socialismului, oamenii de artă — creatori și interpreți — pot da pe viitor noi opere care să răspundă înaltei exigențe artistice și ideologice a partidului și poporului nostru.

Ministerul Învățămîntului și Culturii va trebui să dea mai multă atenție editării și difuzării cărții. De asemenea, pentru educația socialistă a oamenilor muncii vor trebui folosite mai din plin de minister, în colaborare cu sindicatele, așezămintele de cultură și artă, cluburile, căminele, casele de cultură. Munca politică de masă trebuie să fie mai operativă, mai eficientă.

Avem ferma convingere că membrii sindicatelor noastre nu vor recupeți nici un efort pentru a ridica, sub conducerea partidului nostru, pe culmi și mai înalte învățămîntul, știința, cultura și artele din patria noastră.

Cuvîntul tov. NICOLAE PASCU secretar al C. C. S.

Subliniind succesele obținute în ultimii ani de către oamenii muncii din sectoarele de învățămînt, cultură și poligrafie, vorbitorul a scos în evidență aportul adus de organele sindicale la mobilizarea celor ce muncesc în aceste sectoare, în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern. A apreciat apoi că în Conferința s-au dezbătut cu maturitate și simț de răspundere problemele cele mai importante care decurg pentru sectoarele învățămînt, cultură și poligrafie din Documentele Congresului al III-lea al partidului.

În continuare, vorbitorul a trecut în revistă importante sarcini ce revin — în lumina hotărîrilor Congresului partidului — celor ce muncesc în sectoarele respective, precum și organelor sindicale, sarcini a căror îndeplinire va duce nemijlocit la lărgirea și adîncirea revoluției culturale ce se desfășoară în țara noastră.

Oprindu-se asupra problemelor de învățămînt, a arătat că organele și organizațiile sindicale vor trebui să ia măsuri pentru intensificarea muncii de convingere în rândurile populației în vederea cuprinderii și menținerii în școli a tuturor copiilor de vîrstă școlară, pînă la absolvirea învățămîntului de 7 ani și în viitor a celui de 8 ani, să ia măsuri care să asigure continuarea perfecționării acestui învățămînt.

Sarcina deosebit de importantă trasată de partid, aceea ca într-o perioadă scurtă să se desăvîrșească învățămîntul de 7 ani, ridică în fața cadrelor didactice și a organelor sindicale necesitatea îmbunătățirii și perfecționării neconten-

te a procesului de instruire și educare a tineretului, în așa fel încît să se asigure o promovabilitate din ce în ce mai mare. Toate eforturile trebuie îndreptate spre ridicarea gradului de cunoștințe ale elevilor la nivelul exigențelor construcției socialismului în țara noastră.

Învățămîntul politico-ideologic, în care este antrenată marea majoritate a cadrelor didactice, a dat în anii trecuți rezultate deosebit de valoroase. Va fi necesar ca și în viitor să fie asigurată frecvența regulată a lecțiilor și seminariilor de către cit mai multe cadre didactice, participarea activă la discuțiile din seminarii și mai ales să se asigure folosirea cunoștințelor acumulate de profesori și învățători la aceste cursuri în munca pe care o desfășoară la catedră. În această direcție, organele sindicale vor trebui să sprijine mai mult decît pînă acum pe cei ce urmează învățămîntul politico-ideologic, în procurarea bibliografiei necesare și în asigurarea timpului de studiu.

De o importanță covârșitoare pentru perfecționarea învățămîntului nostru, în general, este îmbunătățirea necontenită a legării cunoștințelor științifice teoretice cu practica. Măsurile care au fost luate de către partid și guvern în această direcție au avut ca rezultat îmbunătățirea simțitoare a procesului instructiv-educativ în școli. În viitor, experiența bună acumulată în ceea ce privește organizarea practicii în producție a elevilor, va trebui studiată cu toată temeinicia și larg generalizată. De asemenea, o colaborare și mai strînsă

între sindicatele din învățămînt și cele din întreprinderile industriale, G.A.S. și S.M.T. va permite organizarea unor acțiuni menite să înlesnească învățătorilor și profesorilor cunoașterea mai profundă a proceselor de producție. În acest fel, ei vor putea cu mai multă ușurință să lege organic munca de la catedră cu practica producției.

Referindu-se la îmbunătățirea permanentă a învățămîntului seral și fără frecvență, vorbitorul a arătat sarcinile deosebit de importante ce revin organelor sindicale în această direcție, subliniind că de felul cum vor colabora organele sindicale cu organizațiile U.T.M. sub îndrumarea directă a organizațiilor de partid, depinde selecționarea judicioasă, crearea celor mai bune condiții de studiu și frecvență pentru tineretul muncitor studios.

În continuare, vorbitorul s-a oprit asupra principalelor sarcini ce revin celor ce muncesc în instituțiile de învățămînt profesional, tehnic și superior, în domeniul artei, culturii și poligrafiei, accentuînd mai cu seamă asupra sarcinilor organelor sindicale din aceste sectoare de activitate.

În încheiere, tovarășul Nicolae Pascu a arătat că Consiliul Central al Sindicatelor este pe deplin convins că cei ce muncesc în sectoarele de învățămînt, cultură și poligrafie, însușiți de grandiosul program de dezvoltare a economiei și culturii țării noastre, elaborat de cel de al III-lea Congres al partidului, vor lupta cu și mai mult ean pentru îndeplinirea însemnatelor sarcini pe care partidul le-a pus în fața lor.

Exigență și entuziasm

Mai multe sute de delegați și invitați din toate colțurile țării s-au întrînit la Conferința sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură într-o atmosferă de mare interes pentru problemele dezbătute și de fermă hotărîre pentru traducerea în viață a sarcinilor puse de partid în fața învățătorilor și profesorilor, artiștilor și scriitorilor, ziaristilor și tipografilor. Pe mulți dintre ei i-am văzut și cu alte prilejuri participînd la conferințe, congrese și consfățuiri. Pe alții îi întîlnesc pentru prima oară. Unii au părul încrunțit, alții sînt tineri de tot, pe toți însă îi leagă aceleași sentimente: devotamentul adînc pentru poporul nostru, pentru clasa muncitoare, pentru partidul ei.

Am privit cu interes la Ana Cristea, muncitoare la o întreprindere poligrafică din Timișoara, în timp ce delegata Editurii de stat Pedagogice și Didactice dădea explicații cu privire la elaborarea și tipărirea

manualelor școlare. Nu. Explicațiile nu s-au putut opri la suprafață. Ana Cristea și ceilalți delegați au dorit să cunoască toate greutățile și lipsurile care au făcut ca în anii trecuți unele manuale să apară cu intîrziere.

Am urmărit-o apoi discutînd cu profesoara de geografie Aneta Vintilă din Cîmpulung Muscel. Profesoara are acum brumă în păr. Mi-am amintit-o cum, cu ani în urmă, la unul din congresele sindicatului vorbea despre primele ei încercări de pătrundere în tainele minunate ale artei de educator. Abia terminase facultatea. Acum, povestea colegilor ei despre multe generații de elevi, pe care i-a pregătit pentru viață.

— Ce sînt acești elevi, întreabă cineva? Ochii profesoarei sînt plini de o adîncă mulțumire cînd, pierduți parcă în amintiri, răspunde:

— Mulți dintre ei sînt muncitori bine cunoscuți în întreprinderile din regiune — metalur-

giști, mecanici, strungari. Mulți sînt învățători și profesori, unii doctori și ingineri. Cînd le iese numele în ziar sau le privesc fotografiile pe panoul de onoare din cluburi și parcuri, îmi amintesc înboldurile mele dinții și munca mea îmi pare tot mai frumoasă.

Am privit părul argintat al profesoarei care, ciudat, nu contrastează cu tineretea entuziasmului ei.

Un grup numeros de delegați au înconjurat cu dragoste pe Jules Cazaban și pe Radu Beligan, artiști de frunte ai scenei noastre. Artiștii și educatorii discută. Discută despre problemele comune ale artei și învățămîntului: educarea tineretului, pregătirea lor pentru viață, pentru construcția socialismului. Discuția în spiritul unei înalte exigențe și al unui nestăviluit entuziasm — entuziasmul și exigența cu care oamenii muncii din țara noastră traduc în viață istoricele hotărîri ale Congresului partidului. C. R.

Incheierea lucrărilor Conferinței

(Urmare din pag. 1)

Conferința a aprobat în unanimitate constituirea Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură.

În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul tov. Nicolae Pascu, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, care a analizat activitatea organelor sindicale din instituțiile de învățămînt și cultură scoțînd în relief sarcinile însemnate ce revin Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R.

Trecîndu-se la ultimul punct al ordinii de zi, Conferința a ales noul Comitet al Uniunii

Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură, format din 139 de membri și 14 supleanți.

Conferința a adoptat o hotărîre care cuprinde sarcinile Comitetului Central al Uniunii și ale sindicatelor din învățămînt și cultură. Un loc însemnat în cadrul hotărîrii îl ocupă sarcinile sindicatelor în ce privește ridicarea măiestriei pedagogice a cadrelor didactice, îmbunătățirea activității de instruire a elevilor și studenților și legarea mai strînsă a procesului de învățămînt de nevoile concrete ale economiei naționale.

Hotărîrea cuprinde, de asemenea, sarcinile ce revin sindicatelor în mobilizarea oamenilor de artă și cultură pentru înflorirea neîncetată a culturii noastre socialiste.

Un capitol însemnat al Hotărîrii este consacrat sarcinilor sindicatelor din întreprinderile poligrafice cu privire la mobilizarea lucrătorilor tipografi în lupta pentru îmbunătățirea calității tipăririlor.

La sfîrșit, delegații la conferință au ales membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură.

În numele noului Comitet Central tov. Ion Nistor, președintele Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură, a mulțumit Conferinței pentru încrederea acordată, subliniînd importanța sarcinilor ce revin în viitor noului Comitet Central.

Pentru buna pregătire a noului an școlar

IN REGIUNEA SUCEAVA

Trebuie sporită grija pentru cuprinderea elevilor în clasa a V-a

Răspunzând chemării școlii, elevii pasionați ai experiențelor de fizică pregătesc din timp la laborator fiecare aparat și instrument pentru primele lecții din noul an școlar.

Atenția principală — problemelor esențiale

Congresul al III-lea al P.M.R., care a trasat mărgelele program al desăvârșirii construcției socialiste în scumpa noastră patrie, a pus și în fața școlii sarcini de o deosebită însemnătate și a deschis noi perspective pentru înflorirea învățământului în Republica Populară Română.

Primiți cu entuziasm, cu nemărginită încredere în partid, sarcinile trasate de Congres au devenit programul de muncă și de luptă al întregului nostru popor. Alături de toți oamenii muncii, lucrătorii din domeniul învățământului sînt hotărâți să aducă o contribuție activă la împlinirea acestui program, luptînd pentru pregătirea cadrelor necesare marilor realizări pe care le prevăd planul de 6 ani și programul economic de perspectivă, pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a nivelului de cultură al oamenilor muncii.

Anul școlar 1960—1961 va marca un important pas înainte pe linia celor mai însemnate sarcini trasate de Congres în domeniul învățământului: încheierea generalizării învățământului de 7 ani, dezvoltarea în continuare a învățământului mediu, profesional, tehnic și superior și dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă. Pentru ca aceste sarcini să poată fi îndeplinite cu succes este necesar ca toate cursurile să înceapă în cele mai bune condiții din prima zi de școală. Atenția principală trebuie îndreptată în primul rînd spre una dintre cele mai importante sarcini trasate de Congresul al III-lea al partidului — încheierea generalizării învățământului de 7 ani, sarcină în îndeplinirea căreia anul școlar ce urmează reprezintă o etapă hotărîtoare.

De mare însemnătate în generalizarea învățămîntului de 7 ani sînt realizările dobîndite în dezvoltarea bazei didactico-materiale a școlii, ca urmare a grijii permanente a partidului și guvernului, ca și măsura adoptată de partid și guvern de a se introduce gratuitatea completă a manualelor pentru toți elevii de la clasa I-a pînă la clasa a VII-a inclusiv. Această mare împlinire a partidului nostru, alături de toate celelalte măsuri pentru creșterea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, va lărgi și mai mult posibilitățile ca absolut toți copiii să absolva școala de 7 ani, iar mai tîrziu de 8 ani.

Pentru ca învățămîntul de 7 ani să fie în mod practic generalizat pînă în 1962 și să se poată trece la învățămîntul general de 8 ani, în anul școlar 1960—1961 vor trebui să fie cuprinși în clasa a V-a cca. 95 la sută din absolvenții clasei a IV-a și să fie menținuți în clasele următoare toți elevii înscriși. Prin propunerile pe care le-au făcut, numeroase regiuni și raioane s-au angajat să realizeze un procent de cuprindere și mai mare. Îndeplinirea angajamentelor cere însă ca să se intensifice munca în rîndurile părinților, muncă la care cadrele didactice pot și trebuie să aducă o contribuție deosebită.

Cadrele didactice au totodată datoria de a contribui efectiv la traducerea în viață a măsurilor adoptate de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale sau raionale în vederea generalizării învățămîntului de 7 ani, de a identifica pe toți copiii de vîrstă școlară și de a întocmi din vreme lucrările de înscriere a elevilor.

Unele secții de învățămînt și cultură, ca cea a regiunii Constanța, au dat îndrumări concrete în legătură cu realizarea planului de școlarizare. Secția de învățămînt și cultură a raionului Tg. Jiu a desemnat diriginții pentru clasele a V-a încă înainte de încheierea anului școlar, pentru ca aceștia să-i poată cunoaște din vreme pe viitorii lor elevi și să poată lua legătura cu părinții acestora. De asemenea prin grija secției de învățămînt s-au organizat la sfîrșitul anului școlar discuții cu părinții în legătură cu cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a și cu menținerea în școală a tuturor elevilor înscriși.

Creșterea numărului de elevi cuprinși în clasele V—VII se va realiza în anul viitor și prin înființarea de noi clase și unități școlare de 7 ani. Astfel, numărul școlilor de 7 ani va crește în 1960—1961 cu circa 770 de unități, iar al claselor V—VII cu peste 4000, putîndu-se astfel cuprinde în clasele V—VII un

spor de peste 168.000 elevi. Noilor unități școlare trebuie să li se asigure de pe acum condițiile didactico-materiale și să li se repartizeze cadrele didactice necesare, pentru ca să-și poată deschide cursurile la vreme. Acest lucru este în întregime valabil și pentru noile școli medii și serale, ca și pentru școlile profesionale și tehnice, care vor lua ființă în acest an.

Campania de construcții școlare, atît din fondurile statului cît și din contribuția voluntară a cetățenilor, se desfășoară cu intensitate și cu o mai mare amploare față de anii anteriori, urmînd ca cea mai mare parte a acestor construcții să fie dată în folosință pînă la începerea cursurilor. Astfel, în regiunea Constanța sînt în construcție 190 săli de clasă, localurile pentru școlle medii din Medgidia și Negru Vodă fiind într-un stadiu avansat de construcție. Merită a fi scoase în evidență în mod deosebit eforturile depuse sub îndrumarea organizațiilor de partid de către colectivitățile din comunele Mihai Viteazu, Beidaud și Jurilofca (raionul Istria) sau Pecineaga și 23 August (raionul Negru Vodă), care construiesc localuri de școli cu posibilități locale.

Din cele 323 săli de clasă aflate în construcție în regiunea Baia Mare majoritatea sînt de asemenea într-un stadiu avansat. În regiunea Iași un număr de 60 săli de clasă au fost terminate în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., iar în raionul Bacău, din cele 126 săli de clasă ce se construiesc prin contribuție voluntară 36 au fost terminate pînă la 20 iunie.

Nu peste tot însă lucrurile stau la fel. Mai sînt încă construcții școlare care au început cu întîrziere și se desfășoară într-un ritm lent. În unele locuri construcțiile planificate nici nu au fost începute pînă în prezent. Așa este cazul celor 3 laboratoare de la școlile medii din Tg. Jiu și al celor 3 ateliere de la Școala de meserii din Peștișani, precum și al unui număr de 65 săli de clasă din regiunea Iași.

Problema terminării construcțiilor școlare în cel mai scurt timp este o sarcină de cea mai mare importanță. De aceea, ea trebuie să stea în această perioadă în centrul atenției. Este necesar ca și cadrele didactice și organele de învățămînt să sprjine mai intens efectuarea construcțiilor de școli, ajutînd sfaturile populare în mobilizarea părinților pentru transportarea materialelor și executarea lucrărilor, să organizeze și să participe la acțiunile brigăzilor de muncă patriotică cu tineri și școlari pe șantierele de construcții.

Aceeași atenție trebuie acordată reparării și curățării din vreme a localurilor existente, aprovizionării școlilor cu combustibil, înzestrării lor cu mobilier și material didactic.

Și în această privință sînt numeroase exemple demne de urmat. Așa, de pildă, școlile din regiunea Baia Mare s-au angajat să termine lucrările de reparatii pînă la data de 23 August. Multe din aceste școli, cum sînt, de exemplu, Școala pedagogică și Școala medie din Carei, Școala medie din Baia Sprie, Școala de 7 ani din Odoreu etc. sînt de pe acum gata să-și primească elevii.

În ceea ce privește înzestrarea școlilor cu mobilier, multe secții de învățămînt și cultură s-au îngrijit să încheie din vreme contractele necesare cu întreprinderi profilate în acest scop. În regiunea Iași au și fost livrate școlilor pînă în prezent circa 2200 buncuri din cele 5000 comandate, 50 catedre și 125 dulapuri pentru material didactic. În regiunea Constanța s-au încheiat contracte pentru mobilier în valoare de 2.100.000 lei.

Organelor de îndrumare și control le revine o mare răspundere pentru pregătirea deschiderii anului școlar. Ele au datoria să controleze îndeaproape felul în care se desfășoară lucrările de pregătire și să ia măsuri operative acolo unde aceste lucrări sînt în întîrziere.

Pregătirea temeinică a deschiderii anului școlar este sarcina actuală cea mai importantă a cadrelor didactice și organelor de învățămînt. De aceea, toate eforturile trebuie concentrate pentru îndeplinirea ei.

În anii regimului democrat-popular, în regiunea Suceava, ca de altfel în toate regiunile țării, s-au obținut mari realizări în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele. Cu toate acestea, în anul școlar trecut regiunea Suceava nu se situa printre regiunile fruntașe în ceea ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani. Analizînd această situație, biroul Comitetului regional P.M.R. și comitetul executiv al Sfatului popular regional au adoptat măsuri menite să lichideze rămînera în urmă și să ridice regiunea Suceava la nivelul celor mai avansate regiuni în ceea ce privește numărul elevilor cuprinși în clasa a V-a. În acest scop s-a prevăzut înființarea unui număr de 80 școli noi de 7 ani și sporirea numărului claselor a V-a cu 105 S-a acordat o atenție deosebită dezvoltării bazei materiale a învățămîntului, prin intensificarea ritmului de construcții școlare și prin înzestrarea școlilor cu cantități sporite de mobilier. Numai în acest an, în întreaga regiune se construiesc din fonduri centralizate și din contribuția voluntară a cetățenilor 235 săli de clasă și se vor confecționa circa 7.000 bănci, 800 table, 800 dulapuri și 900 catedre. Ca urmare a acestor măsuri, s-a creat posibilitatea ca în anul școlar 1960/61 regiunea Suceava să cuprindă în clasa a V-a cel puțin 95% din totalul promovărilor clasei a IV-a.

În legătură cu sporirea numărului de elevi ce vor fi cuprinși în clasa a V-a, organele regionale au îndrumat comitetele executive ale sfaturilor populare raionale să analizeze situația concretă din fiecare raion și să ia din vreme măsurile corespunzătoare. Acest lucru era cu aît mai necesar cu cît în anul școlar 1959/1960 au fost deosebit de mari de la un raion la altul în privința cuprinderii elevilor în clasa a V-a. Astfel, în timp ce în raioane ca Rădăuți, Trușești, Siret, Cimpulung, procentul de cuprindere a fost de peste 93%, în alte raioane, cum sînt Săveni, Vatra Dornei, Darabani procentul a fost chiar sub 80%. O parte din raioanele rămase în urmă s-au străduit să-și îmbunătățească serios activitatea. Astfel, au stabilit împreună cu școlile sarcinile de cuprindere a elevilor în clasa a V-a, le-au îndrumat să organizeze gazde comune pentru elevii aflați la depărtare mare de școală, să procedeze la verificarea pe teren a datelor recensămîntului copiilor și să pună din vreme localurile la punct. O mare atenție s-a acordat intensificării muncii în rîndurile părinților. În discuțiile organizate cu sătenii la căminele culturale, în adunările cu părinții, prin conferințe, cadrele didactice, îndrumate și sprjinite de către organizațiile de partid, insistă în mod deosebit asupra prevederilor cu privire la încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani cuprinse în documentele Congresului al III-lea al P.M.R. Bunăoară, cadrele didactice de la Școala de 7 ani din comuna Salcea, raionul Suceava, arată părinților că prin desființarea examenului de absolvire a clasei a IV-a școala de 7 ani a devenit unitatea de bază a învățămîntului nostru general, că nu se poate considera că un copil a terminat școala decît dacă a absolvit clasa a VII-a.

În unele raioane s-a luat măsura de a se trimite părinților înștiințări scrise prin care li se comunică faptul că își lor au fost înscriși în școală și li se atrage atenția că au obligația de a-i trimite la lecții din prima zi a cursurilor. Aceasta nu poate înlocui însă munca de masă în rîndurile părinților, cărora trebuie să li se explice pe larg întreaga semnificație a măsurilor

hotărîte de Congresul al III-lea al partidului cu privire la școală.

Unele secții raionale de învățămînt și cultură nu se ocupă nici în prezent cu suficientă stăruință de îmbunătățirea muncii pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani. De exemplu, secțiile de învățămînt și cultură din raioanele Vatra Dornei și Suceava și-au propus ca abia în cursul lunii august să discute cu directorii școlilor asupra felului cum se pregătesc pentru deschiderea anului școlar. Aceste secții — ca de altfel și altele din regiunea Suceava — se mărginesc a cunoaște felul în care se îndeplinesc sarcinile nu mai din informările pe care le dau directorii școlilor. Ele se limitează la constatarea unor situații de fapt, fără a controla direct și în mod concret realitatea din fiecare școală și fără să ia măsuri eficiente de îndreptare acolo unde sînt lipsuri.

Uneori, la secțiile de învățămînt și cultură se operează în problema școlarizării cu date statistice vechi, de la începutul anului școlar trecut, în loc să se țină seamă de schimbările intervenite pe parcurs, iar datele folosite nu sînt analizate și interpretate în vederea prevenirii unor fenomene negative. De pildă, secția de învățămînt și cultură a raionului Suceava nu poate să precizeze cu exactitate cîți dintre absolvenții clasei a IV-a din 1958/1959 au urmat pînă la sfîrșitul clasei a V-a, are date diferite în legătură cu această problemă și n-a sesizat fenomenul pierderilor de elevi, care de fapt face să coboare procentul de cuprindere în clasa a V-a. De exemplu, au fost considerați drept cuprinși în clasa a V-a toți cei 116 elevi înscriși în această clasă la Școala de 7 ani din comuna Bosanci, deși la sfîrșitul anului școlar 37 dintre ei au rămas rețenți din cauza lipsei de frecvență.

Se impune ca organele de învățămînt să analizeze cu mai multă atenție datele statistice și să verifice exactitatea lor pe teren. În felul acesta se vor putea preveni situații ca cea de la Școala de 7 ani din Bosanci, unde s-a propus să fie cuprinși în clasa a V-a pentru anul școlar 1960/61 un număr de 154 elevi, deși numărul celor care au promovat clasa a IV-a, împreună cu cel al rețenților clasei a V-a depășește această cifră, ne mai vorbind de faptul că sînt și absolvenți din serii mai vechi care ar putea fi aduși în continuare la școală.

În ultimul timp secția regională de învățămînt și cultură a trecut la efectuarea unui control mai sistematic în privința măsurilor pentru încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani. Ea nu trebuie să se oprească însă aici. Este necesar să verifice direct în unitățile școlare felul cum sînt aplicate măsurile stabilite și, în special, să mobilizeze pentru controlul fiecărei școli aparatul secțiilor raionale.

Într-o serie de raioane, cum sînt Vatra Dornei, Cimpulung și altele se găsesc multe localități mici, unde nu pot lua ființă școli de 7 ani. Copiii de aici trebuie să li se asigure însă posibilitatea de a continua învățătura în școlile de 7 ani cele mai apropiate prin organizarea de gazde comune, a transportului elevilor de către părinți prin rotație etc. Organele de învățămînt le-au cerut directorilor să se ocupe de aceste probleme, dar ele trebuie să știe cum au fost rezolvate.

Regiunea Suceava și-a propus ca din cei circa 20.600 elevi care au promovat clasa a IV-a să cuprindă în clasa a V-a aproximativ 19.600. Dacă organele de învățămînt și cadrele didactice își vor intensifica eforturile pentru asigurarea măsurilor hotărîte de către Comitetul regional P.M.R. și de către comitetul executiv al Sfatului popular regional această importantă sarcină va putea fi îndeplinită cu succes.

B. MINCĂ

Pe șantierul de construcții școlare

In grija lor pentru școală, pentru pregătirea tineretului, partidul și guvernul acordă o mare atenție dezvoltării bazei didactico-materiale a învățământului. Această preocupare se oglindește în campania întreprinsă pentru construirea de noi localități școlare în toate regiunile și raioanele țării. Numai anul acesta vor intra în funcțiune peste 3000 săli noi de clasă, sute de ateliere și laboratoare școlare, biblioteci, săli de gimnastică etc.

In această perioadă, pe șantierul de construcții școlare se desfășoară o intensă activitate. Iată câteva aspecte privitoare la construcțiile școlare din regiunea Stalin, surprinse în urma unui sondaj organizat recent în această regiune de către redacția gazetei noastre.

In toamna aceasta vor fi date în folosință în regiunea Stalin sute de săli noi de clasă. Secția de învățământ a regiunii are evidența tuturor construcțiilor școlare și este, în general, la curent cu mersul lucrărilor, cunoscând stadiul în care se află fiecare construcție.

Cele mai multe din noile construcții școlare au și fost terminate. Astfel, datorită muncii neobosite a muncitorilor care au construit noua școală din orașul Codlea, în momentul de față aceasta este gata să-și primească elevii. Școala din Codlea, bine amplasată, dominând frumosul orașel din podișul Transilvaniei, are 8 săli de clasă, două ateliere, un laborator, un cabinet medical, bibliotecă. Alături se ridică o impunătoare sală de gimnastică, prevăzută cu vestiare și utilată cu tot ce este necesar desfășurării unei activități rodnice. Ambele construcții au fost terminate în cinstea Congresului partidului.

Nu rareori muncitorii care au ridicat această școală și-au spus: „Școlile care se ridică astăzi sunt destinate copiilor noștri, copiilor oamenilor muncii”. Tocmai de aceea ei s-au străduit să găsească soluțiile cele mai bune și economice, corect și adaptând proiectul-tip la cerințele locale.

Alături de constructori, cadrele didactice și elevii au muncit cu însumele pentru ridicarea noului local al școlii. Prin munca lor patriotică s-au realizat lucrări în valoare de 48.000 lei.

In momentul de față se lucrează la amenajarea curții și la împrejurirea școlii. O bună parte din

aceste lucrări vor fi de asemenea executate prin munca voluntară a elevilor, a cadrelor didactice și a cetățenilor orașului.

Au fost de asemenea terminate 4 clădiri pentru școli de 7 ani la Orașul Stalin, la Sibiu, la Mediaș și în comuna Plavăț, precum și două clădiri pentru școli medii la Tirnăveni și Orașul Stalin.

Construcțiile începute în acest an, însă — cu excepția câtorva (școala cu 16 săli de clasă din Orașul Stalin și atelierul de pe lângă Școala medie din Sighișoara) — sunt într-o fază destul de înăpoiată. O parte dintre ele întârzie datorită faptului că deși documentația este gata, ea nu a fost încă avizată de M.I.C. In această situație sunt atelierul și laboratoarele de pe lângă Școala medie din Rîșnov și Școala medie nr. 2 din Făgăraș. Destul de întârziate sunt și lucrările de construcție a școlii cu 8 săli de clasă din Făgăraș. Secția de învățământ și cultură a regiunii Stalin nu intervine în nici un fel pentru grăbirea ritmului lucrărilor, rezumându-se la efectuarea operațiilor financiare legate de manipularea fondurilor de investiții. In general, secția de învățământ se mulțumește să înregistreze prin telefon situația privind mersul lucrărilor și să transmită mai departe datele primite. Este necesar însă ca ea să se ocupe de construcții mai activ, atât prin personalul tehnic cât și prin inspectorii regionali, intervenind în mod hotărât pentru curmarea târâgănelii care se manifestă uneori în începerea și desfășurarea lucrărilor.

ȘCOLI PRIN CONTRIBUȚIE VOLUNTARĂ

Un loc important în campania de construcții școlare îl ocupă în regiunea Stalin școlile care se construiesc la sate prin contribuția voluntară a cetățenilor. Localitățile în care se ridică asemenea construcții sunt răspândite în toată regiunea. Astfel, în comunele Șinca Nouă și Bărcanț se ridică școli cu câte 4 săli de clasă, la Șinca o școală cu 8 săli de clasă, la Sănești și Biia școli cu câte 12 săli de clasă. In total se construiesc prin contribuția voluntară și prin munca patriotică a cetățenilor 103 săli noi de clasă care vor intra nu peste mult timp în funcțiune.

Am vizitat clădirea cu 6 săli de clasă construită în comuna Tohanul. Clădirea are trei săli de clasă

la parter și trei săli de clasă la etaj și completează vechiul local, care are la rîndul său 8 săli de clasă. Construcția se află într-un stadiu înaintat. Cele trei săli de clasă de la parter sunt aproape gata. Celelalte pot fi terminate până la începutul anului școlar, dacă secția de învățământ și cultură a regiunii va acorda sprijinul necesar. Menționăm interesul pe care-l manifestă cetățenii comunei pentru urgentarea lucrărilor în curs de execuție. Mobilizații de organizația de partid din comună, țărani muncitori, în frunte cu comunității, desfășoară o susținută muncă patriotică ajutând la transportul materialelor, la executarea unor lucrări de degajare a rezidurilor, la finisări etc.

Și în legătură cu construcțiile de școli prin contribuție voluntară se impune o mai mare preocupare din partea organelor sfatului popular și îndeosebi a secțiilor de învățământ și cultură.

NEGLIJEȚE

Noua școală din strada Mihai Viteazu nr. 80 din Orașul Stalin a fost predată de curînd de constructor (T.R.C.L.). Are 8 săli de clasă, un atelier de lăcătușărie, o bibliotecă. Semnalăm o inovație: în interior tablele sint din ciment, zidite în perete. Asemenea table sint practice, se curăță foarte ușor și costă mai ieftin. Din păcate, spiritul inovator al constructorilor s-a limitat numai la atita. Execuția lucrării, în ansamblu, lasă de dorit. Un exemplu edificator îl prezintă zidurile interioare. Datorită proastei prelucrări a varului, în ziduri s-au ivit numeroase fisuri la numai câteva săptămîni de la predare. Se înțelege de la sine că T.R.C.L.-ul s-a angajat să repare aceste deficiențe. Asemenea reparații ridică însă prețul de cost al lucrării. La aceeași școală au fost lucrate neglijent și binarele. Ferestrele sint rudimentar executate, ușile de asemenea.

Mai grave sint lipsurile sesizate de comitetul de părinți la construcția noului local al Școlii medii nr. 6 din Orașul Stalin. Semnalăm câteva: în majoritatea sălilor de clasă de la ultimul etaj tavanul este umed din cauza scurgerii apei de ploaie prin acoperiș. La etajele I și II parchetul este necorespunzător, cu multe defecte. De asemenea, ramele parchetului au fost defectuos montate (cu distanțe prea mari de la perete). Multe ferestre nu se închid bine. Cu totul inadmisibil pentru un local de școală este faptul că ferestrele de jos nu sint prevăzute cu balamale, ci sint fixate prin fortaibere. Acest lucru împiedică aerisirea claselor în timpul recreațiilor și creează totodată pericolul permanent ca geamurile să cadă și să provoace accidente.

Socotim că T.R.C.L.-ul are datoria să remedieze aceste neajunsuri înainte de începerea anului școlar. In tot cazul, în asemenea condiții este limpede că localul nu poate fi recepționat.

PARERILE CONSTRUCTORILOR, ALE CADRELOR DIDACTICE ȘI ALE PĂRINȚILOR

Constructorii, cadrele didactice și părinții elevilor solicitați să răspundă la întrebări privitoare la calitatea proiectelor-tip după care se ridică noile construcții școlare au apreciat numeroasele calități ale acestora, avantajele pe care le prezintă. Ei au arătat că proiectele-tip care se folosesc în prezent asigură o reducere substanțială a prețului de cost față de construcțiile ce se executau după proiectele-tip 1956 și, totodată, îmbunătățirea acestor construcții din punct

de vedere funcțional, conform necesităților legării mai strînse a învățămîntului de viață, de practică. Astfel, noile construcții au laboratoare pentru chimie-biologie și fizico-matematice, cu depozitele respective modern utilate, cu instalații de apă, canal, lumină și gaze, ateliere de lăcătușărie și țimplărie, săli de gimnastică, terenuri de sport, camera pionierilor etc.

Reducerea prețului de cost s-a realizat în primul rînd prin aplicarea de sisteme constructive mai raționale și în pas cu tehnica înaintată, prin eliminarea decorațiilor inutile și scumpe, prin folosirea unor materiale ușor de procurat pe plan local etc.

O deosebită atenție s-a dat în noile proiecte-tip finisajelor interioare și exterioare. Fațadele sint tratate cu elemente simple dar atrăgătoare, folosindu-se tencuieli cu praful de piatră și terasit în diferite culori.

S-a urmărit să se obțină o arhitectură caracteristică școlilor — atât pentru interior cît și pentru exterior — care să permită amplasarea cu ușurință a acestora în cartierul de locuințe.

Astfel, nu numai că s-a redus prețul de cost pe sală de clasă cu

circa 23.000 lei, dar s-au putut soluționa mai bine problemele impuse de normativele în vigoare: orientarea optimă a sălilor de clasă, iluminarea, izolarea ateliereilor etc.

Totodată, însă, cei întrebați au semnalat și o serie de neajunsuri. De pildă, faptul că zidurile interioare (pe culoare și în clase) nu sint prevăzute cu briuri de protecție. Din experiența anilor trecuți s-a văzut că în aceste condiții zidurile se murdăresc ușor, fiind și mai puțin rezistente. Pentru a remedia această deficiență de proiectare, comitetul de părinți și conducerea școlii medii din Codlea au hotărât ca la noul local de școală să construiască cu posibilități locale lambriuri din lemn.

Comitetul de părinți de la Școala medie nr. 6 din Orașul Stalin socotește că balustradele și platformele de odihnă de la scări sint nerezistente, că ușile de acces în clase sint prea mici, disproporționale față de mărimea ferestrelor și a zidurilor. Aceasta nu este numai o problemă de estetică, ci și de strictă utilitate.

Atelierul din proiectele școlilor de 7 ani nu sint suficient de încăpătoare. Cancelaria profesorilor este de asemenea neîncăpătoare.

Pe vastul șantier al patriei, construcțiile de școli ocupă, prin semnificația și importanța lor, un loc important. La desfășurarea lucrărilor de construcții participă — pe lângă muncitori, tehnicieni și ingineri — și numeroși oameni ai muncii, părinți și cadre didactice, precum și elevi, care ajută la buna desfășurare a lucrărilor, la darea în folosință a clădirilor într-un termen cît mai scurt.

Apreciem însă că, ținînd seama de marile posibilități create de partid și guvern pentru construcțiile de școli, ritmul de desfășurare a lucrărilor de construcții școlare poate fi mult accelerat. Pentru terminarea la vreme a clădirilor aflate în construcție în regiunea Stalin se impune urgent o preocupare sporită a secțiilor de învățământ și cultură pentru desfășurarea lucrărilor. T.R.C.L. din regiunea Stalin, care execută cea mai mare parte din construcții, este dator să acorde mai multă atenție calității lucrărilor.

Au mai rămas câteva săptămîni pînă la începerea anului școlar. Să intensificăm eforturile pentru ca la deschiderea cursurilor să poată intra în funcțiune toate școlile aflate în construcție.

C. RADOI

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Examenul din sesiunea de toamnă a anului 1960 se vor desfășura după cum urmează:

La școlile de cultură generală cursuri de zi, serale și fără frecvență:

Examenul de corigență la clasele V, VI, VIII, IX și X vor avea loc între 1-5 septembrie a.c.; examenul de corigență la clasa a VII-a și examenul de absolvire a școlii de 7 ani între 15-30 august a.c.; examenul de corigență la clasa a XI-a între 25-30 august a.c.; examenul de maturitate între 1-10 septembrie a.c.; concursul de admitere în clasa a VIII-a a școlii medii de cultură generală (cursuri de zi) între 1-6 septembrie a.c.; proba de verificare a cunoștințelor pentru admiterea elevilor-muncitori în clasa a VIII-a la învățămîntul seral și fără frecvență între 20-28 august a.c.

La școlile pedagogice de învățători și educatoare și la institutele pedagogice de învățători:

Examenul de corigență la anii I, II și III (cursuri de zi) de la școlile pedagogice de învățători și educatoare și la anul I de la institutele pedagogice de învățători vor avea loc între 1-5 septembrie a.c.; examenul de corigență la anul II de la institutele pedagogice de învățători, la anul IV fără frecvență și examenul de corigență la diferența de la școala pedagogică de învățători între 25-30 august a.c.; examenul la anii III și IV, cursuri fără frecvență și examenul de diferență la școala pedagogică de învățători între 15-30 august; examenul de corigență pentru anii II și III, cursuri fără frecvență, între 10-15 august a.c.; examenul de stat între 1-10 septembrie a.c.; concursul de admitere în anul I la școlile pedagogice de învățători și educatoare între 1-6 septembrie; concursul de admitere în anul I

la institutele pedagogice de învățători între 11-15 septembrie.

La învățămîntul profesional și tehnic:

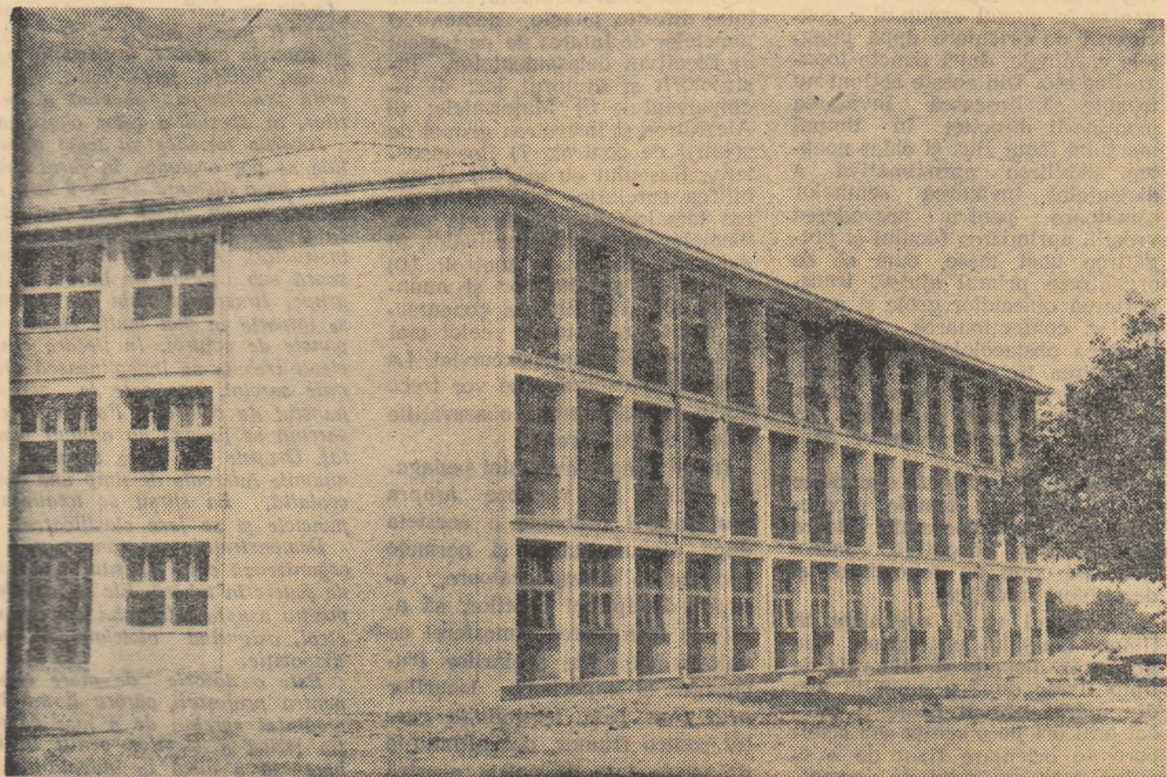
La toate școlile din învățămîntul profesional și tehnic, examenul de corigență se dau cu o săptămîină înainte de deschiderea anului școlar. Examenul de muncitor calificat și examenul de absolvire pentru elevii corigenți, amînați sau respinși se ține între 15-30 septembrie.

Examenul de admitere pentru aceste școli se dau după cum urmează: la școlile profesionale, școlile agricole și școlile de meserii, între 5-14 septembrie a.c.; la școlile tehnice de personal tehnic între 25-30 septembrie; la școlile tehnice de maștri între 1-10 septembrie.

Constăturile anuale raionale ale cadrelor didactice vor avea loc în zilele de 11 și 12 septembrie a.c., cu următoarea ordine de zi: 1) Darea de seamă asupra activității instructiv-educative desfășurată de cadrele didactice din raion în anul școlar 1959/1960; 2) Sarcinile care revin școlii și cadrelor didactice în lumina Documentelor Congresului al III-lea al P.M.R.

La constături vor participa cadrele didactice din școlile de cultură generală, din școlile pedagogice, din școlile speciale și case de copii, din școlile agricole și de meserii care aparțin sînturilor populare, instructorii de pionieri, cît și profesorii care predau obiectele de cultură generală în școlile profesionale și tehnice.

Secțiile de învățământ și cultură vor lua măsuri pentru pregătirea referatelor, pentru organizarea expoziției și pentru asigurarea condițiilor materiale în vederea bunei desfășurări a constăturilor.

Una din clădirile noilor școli medii din Orașul Stalin care vor fi date în folosință în acest an școlar.

Ceva despre munca educativă

Munca de educare a elevilor nu a încetat și nu trebuie să înceteze o dată cu ultimul sunet al clopoțelului în cea din urmă zi de școală. Ea continuă și peste vară, în formele ei specifice, binecunoscute de fiecare pedagog. De aceea, acum, alături de mii de învățători și profesori care se află în concediu de odihnă (și care, desigur, în preajma copiilor fiind, nu vor uita că sint și pedagogi), un număr însemnat de cadre didactice desfășoară o frumoasă și interesantă activitate în colonii și tabere. Profesori de muzică, de educație fizică, instructori superiori de pionieri au plecat cu drag în tabere și se străduiesc ca, folosind condițiile materiale create de stat, să ofere copiilor o vacanță plină de bucurii, care să-i destindă și să-i reconforteze și care, în același timp, să le dezvolte intelectul, bunele deprinderi, trăsături morale deosebite.

Veghind ca odihna copiilor să se realizeze după criteriile pedagogice cadrele didactice îi antrenează pe copii în activități cultural-artistice și sportive din cele mai variate. Sint nelipsite de pildă, în taberele de la Vasile Roaită sau Eforie, de la Humor sau Buzeni antrenamente concursuri artistice de cîntece și dansuri, reuniunile și carnavalurile pionierești, competițiile sportive, șezători literare, simpoziioanele, minunatele jocuri de tabără, concursurile-ghicitoare și „drumeții veseli” etc. În taberele din regiunea Galați, Pitești, Suceava și a. pedagogii au organizat cu copii excursii, vizite în uzine, fabricile și gospodăriile agricole de stat din apropiere, i-au condus să viziteze muzee și expoziții, locuri istorice. Astfel, copiii din taberele de la Brăila au cunoscut uzine și fabrici din localitate, copiii din tabăra de la Mircești, regiunea Iași, au vizitat casa memorială a lui Vasile Alecsandri etc.

O impresie deosebită au lăsat asupra copiilor întâlnirile cu muncitorii înaintați, cu țărani frunzași în munca de pe ogoare, cu oamenii de frunte ai orașelor și satelor în care își petrec vacanța.

Este bine că directorii celor mai multe tabere au grijă ca pionierii și școlarii să vizioneze filme artistice și științifice potrivite cu vârsta lor, cu scopurile educației. De asemenea, merită relevată preocuparea de a-i informa pe copii — la nivelul lor de înțelegere — asupra problemelor politice interne și internaționale curente. În multe tabere se organizează pentru copii, săptămînal, informări politice, s-au făcut abonamente la publicațiile pentru copii și tineri, s-au înzestrat bibliotecile cu cărțile cele mai îndrăgite de ei, iar profesorii și instructorii îi îndeamnă pe școlari și pionieri să le citească.

Alături de aceste aspecte pozitive, care predomină în activitatea celor mai multe tabere, există și o serie de lipsuri ce se cer înlăturate cit mai grabnic.

Este recunoscută necesitatea ca pionierii și elevii, o dată veniți în tabără, să fie informați în continuare asupra evenimentelor mai importante petrecute pe arena internă și internațională. Dezvoltarea interesului pentru asemenea probleme trebuie să fie mereu în atenția pedagogilor. Unul din mijloacele folosite pentru aceasta sint și informările politice — scurte și atrăgătoare prin problemele alese și prin forma lor de prezentare. Există însă situații cînd aceste informări se transformă în adevărate lecții sau seminarii pe teme internaționale, care durează mai mult decît poate sta atent un copil de școală elementară. În tabăra nr. 1 din Valea Mare, regiunea Pitești, de exemplu, informările politice durează 1-2 ore și se fac de 2-3 ori pe săptămîină. Este clar că o orientare nepedagogică cum este aceasta îndepărtează pe copii de la problemele vieții politice, anihilînd efectele educative ale informării politice.

Necesitatea excursiilor organizate în cadrul taberelor de pionieri și școlari nu mai trebuie demonstrată. Există însă în unele unități greșeli care dovedesc o proastă orientare în organizarea excursiilor. Căci ce

altceva însemnează organizarea de către conducerile taberelor de la Bucșoia și Gura Humorului (regiunea Suceava) a unor excursii care au necesitat deplasări cu trenul sau cu autobuzul pe distanțe de zeci de km în vederea vizitării unor întreprinderi asemănătoare cu cele din localitățile în care își au sediul taberele respective?

Și anul acesta s-au dat instrucțiuni precise cu privire la dotarea taberelor cu materiale necesare bunei desfășurări a activităților sportive și culturale. Cu toate acestea, unele unități și-au început activitatea cu material sportiv insuficient. La tabăra din Valea Nandrii (regiunea Pitești) există doar 3-4 jocuri de șah la peste 300 de copii. În regiunea Galați, taberele aveau pînă de cînd extrem de puține mingi. Uneori personalul educativ al taberelor neglijează înzestrarea bibliotecilor cu cărți accesibile copiilor, cu ziarele și revistele ce li se adresează, astfel încît bibliotecile nu sint frecventate cu regularitate. Biblioteci sărace în ce privește fondul de cărți, se găsesc destul de multe în regiunile Galați, Pitești, Iași.

Pentru a se asigura o bună desfășurare a muncii în tabere este absolut necesar să se dea mai multă atenție recrutării cadrelor educative. Cum se pot descurca în problemele pedagogice ridicate de activitatea de tabără, de pildă, cele 5 eleve de școală medie trimise să lucreze ca instructori în tabăra de la Stoenesti-Muscel? Menționăm că una din acestea are de abia 14 ani impliniți.

Condițiile materiale bune create de partid și guvern pentru desfășurarea optimă a activităților recreative, reconfortante și educative din tabere trebuie folosite de către pedagogii cu toată grija, cu tot simțul datoriei, astfel încît timpul petrecut de copii în aceste unități să aibă rezultatele dorite.

In aerul răcoros al dimineții, gimnastica de înviorare din tabără e o adevărată plăcere.

In tabăra orășenească

Tabăra orășenească nr. 1 din orașul Roman are un program bogat și variat. Copiii vor participa la excursii în regiune, unde vor vizita marile construcții de la Borzești, Onești, Comănești, Tg. Ocna, apoi în Transilvania, unde vor putea vedea lacul Ana, Tușnadul, Orașul Stalin și în frumoasa Vale a Prahovei, unde vor avea ocazia să vadă palatul Peleş și Doftana. Ei vor desfășura acțiuni în cadrul gospodăriilor agricole colective, pe parcelele experimentale ale școlilor, vor lua parte la un carnaval pionieresc etc.

EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN TABERELE DE LA MUNTE

Ca și în taberele de pe litoral, în taberele de la munte rolul profesorului de educație fizică este deosebit de important, căci și aici activitatea sportivă este chemată să înfrumusețeze și să dea varietate vieții din tabără, să contribuie la reconfortarea copiilor, la fortificarea organismului lor. Ea îi ajută pe elevi ca prin exerciții fizice, sport, jocuri distractive, excursii să-și întărească sănătatea, să se dezvolte în mod armonios, să-și călească organismul.

Activitatea de educație fizică și sport trebuie să se desfășoare, bine înțeles, și în taberele organizate la munte, după un plan stabilit în prealabil pentru toată durata seriei și care să țină seama de condițiile concrete de lucru: situația geografică, condițiile climatice, efectivul taberei, vârsta copiilor, numărul instructorilor și al profesorilor de educație fizică, existența bazelor sportive și a materialului sportiv. Planul de muncă trebuie să fie în perfectă concordanță cu planul general al taberei, fiind cunoscut de

întregul colectiv de conducere. Toată munca de educație fizică va fi axată pe Complexul de stat G.M.A., complex ce stă la baza sistemului nostru de educație fizică.

Ca să se achite cu succes sarcinile ce le revin, mulți profesori de educație fizică își organizează minuțios activitatea, căutînd să folosească forme plăcute și atractive, potrivite vârstei elevilor. Astfel, ei organizează gimnastica de dimineață (înviore), activități în cadrul cercului sportiv (secții de volei, handbal, gimnastică, atletism etc.), trecerea normelor F.G.M.A. pentru elevii care îndeplinesc condițiile de vîrstă și au avizul medicului, potrivit regulamentului complexului G.M.A., întreceri sportive, demonstrații, (spartachiada taberei), excursii, jocuri turistice cu teme aplicative, activități pentru călirea organismului (băi de aer, băi de soare etc.).

În orariul zilnic, activitatea de educație fizică se programează în trei momente: la începutul zilei — sub formă de exerciții de înviorare

— în cadrul activității educative înainte de prînz și între activitățile distractive de după amiază. Sportul nu trebuie să ceară eforturi mari și va fi de scurtă durată. El trebuie să aibă cu deosebire un caracter recreativ. Trebuie ținut seama de faptul că întregul colectiv se găsește la o „odihnă activă” și nu într-un cantonament de pregătire a vreunui concurs.

Gimnastica de înviorare se face dimineața, la 10 minute după ce a sunat deșteptarea. Se lucrează separat pe deosebie sau detașamente, sub directă conducere a instructorului de detașament. Nu se recomandă fuzionarea copiilor din grupe diferite, deoarece dozarea efortului fizic, caracterul exercițiilor și ritmul lor diferă de la o grupă la cealaltă. Gimnastica de înviorare se face în aer liber, iar pe timp de ploaie în interior, în încăperi aerisite în prealabil. Profesorul de educație fizică supraveghează efectuarea gimnasticii de dimineață la toate grupele și instruește în prealabil, cel puțin o dată pe săptămîină, pe instructorii de detașament. După gimnastica de înviorare se recomandă spălarea cu apă rece sub formă de freție, duș sau baie.

Jocurile de mișcare, atletismul, gimnastica și jocurile sportive vin să completeze activitatea de educație fizică din celelalte momente ale zilei. Atletismul poate fi practicat de copii, începînd cu cei de 7 ani, ca o școală pregătitoare a atletismului propriu-zis. Între 11—14 ani se recomandă alergări de viteze, alergări și sărituri peste obstacole, ștafetă.

Jocurile sportive — volei, oină, handbal etc. — fiind mai puțin preferințioase, nu trebuie să lipsească din nici o tabără. De asemenea, se pot organiza o serie de jocuri dinamice ca „Vîntorul și cerbul”, „Vîntoarea de iepuri”, „Prinde-l dacă poți”, „Lupta în dor”, „Schimbă-ți sau ocupă-ți locul” etc., care îi solicită pe copii la mișcare, le dezvoltă agilitatea, voința, forța fizică. Se va evita practicarea abuzivă a jocurilor, în special a celor obositoare.

Jocurile turistice cu teme aplicative se pot organiza în jurul taberei, pe o distanță de 2—3 km, folosindu-se un traseu bine verificat, cu puncte de control asigurate de instructori. Aceste jocuri se desfășoară sub formă de întreceri pe grupe. Itinerariul unui joc turistic se împarte în mai multe etape cu puncte de control. În fiecare etapă elevii trebuie să îndeplinească anumite sarcini, pe care le verifică punctul de control. Pentru fiecare sarcină se fixează un anumit punctaj. Grupele vor pleca separat, la anumite intervale de timp una după cealaltă. La sfîrșit se totalizează punctele și se face clasificarea.

Demonstrațiile și concursurile se organizează către sfîrșitul perioadei de ședere în tabără. Ele au un efect pozitiv asupra întregului colectiv de elevi, asigurînd vioiciune și bună dispoziție.

Este o datorie de mare cînstă pentru profesorii cărora li s-a încredințat sarcina de a face educația fizică a elevilor veniți în tabere să o ducă la îndeplinire cu mult simț de răspundere.

Prof. ELENA NICOLAESCU
București

Excursiile

In cadrul calendarului sportiv, care nu trebuie să lipsească din nici o tabără, excursiile și vizitele, atrag cel mai mult pe copii. Ele trebuie organizate prin efort gradat, de la o durată de 2 ore la durata de 8 ore.

Obiectivele cele mai indicate pentru excursii sint întreprinderile industriale de interes local sau republican, combinatele, șantierele, care vor ajuta pe copii să-și dea seama de realizările regimului nostru, gospodării agricole de stat și colective care le vor da prilejul să înțeleagă mai bine procesul de transformare socialistă a agriculturii, punctele turistice importante — virfururi, piscuri, izvoare, cascade — monumente culturale etc. care le vor face mai bine cunoscute frumusețile patriei noastre.

Excursiile și vizitele, oricît ar fi de scurte, trebuie pregătite din vreme. Succesul unei excursii depinde de grija cu care o pregătim. Trebuie să preîntîmpinăm orice neajuns în cursul excursiei prin stabilirea unei conduceri competente, care să ție se a îmbinare armonioasă ordinea, disciplina, prevederea, inițiativa și buna dispoziție. Pentru aceasta, în prealabil le vom arăta copiilor traseul și importanța obiectivului excursiei, le vom indica echipamentul adecvat excursiei și vom face precizările necesare cu privire la disciplina marșului. O dată porniți în excursie, trebuie să avem grijă ca elevii să fie mereu veseli. Cîntecul este frate bun cu drumeția și nu trebuie să lipsească dintr-o asemenea acțiune, el întretîinînd cu deosebire atmosfera de voință. Copiii cu muzicuțele, cu tobele, cu

trompetele, cu acordeoanele sau cu fluieretele trebuie să se găsească în fruntea coloanei, iar cînd muzicanții obosesc, ceilalți participanți la excursie vor menține atmosfera de voință prin cîntece vesele, marșuri sportive, cîntece revoluționare etc. Bineînțeles, aceste cîntece trebuie pregătite în colaborare cu profesorul de muzică al taberei.

În taberele de munte sau din regiunile subcarpatice se vor organiza în cursul excursiilor concursuri de orientare după punctele cardinale, după puncte topografice etc. Din aceste acțiuni nu trebuie să lipsească învățarea menținerii direcției în timpul marșului făcut ziua și chiar noaptea, stabilirea aproximativă a distanțelor, învățarea semnelor ajutătoare pentru prevederea vremii, aprinderea focului și pregătirea unei mese, cum să se organizeze primul ajutor, transportarea obiectelor grele și a ranilor, confecționarea târgilor, trecerea obstacolelor naturale, gădăpostirea în caz de furtună, ploaie, trîznit, alegearea, așezarea și transportul bagajului de excursie, alegerea locurilor pentru popasuri ș.a.

Este bine ca în toate excursiile să fie prezente temele plonierești, care au o deosebită valoare instructivă și educativă, înzestrînd pe copii cu cunoștințe și deprinderi practice.

Colectivul va fi organizat în timpul marșului pe echipe sau grupe, la distanțe și intervale de timp fixate după o anumită metodă orară; traseul poate fi indicat oral ori pe o schiță sau semicerc de orientare fixat de o echipă care are rolul de avangardă; vor fi incluse probleme de rezolvat pe parcurs, exerciții pentru aprecierea distanțelor și

orei după soare, exerciții de semnalizare, aprecierea altitudinii munților și dealurilor etc. În general, însă, excursia nu trebuie să se transforme într-o întrecere cu efort fizic.

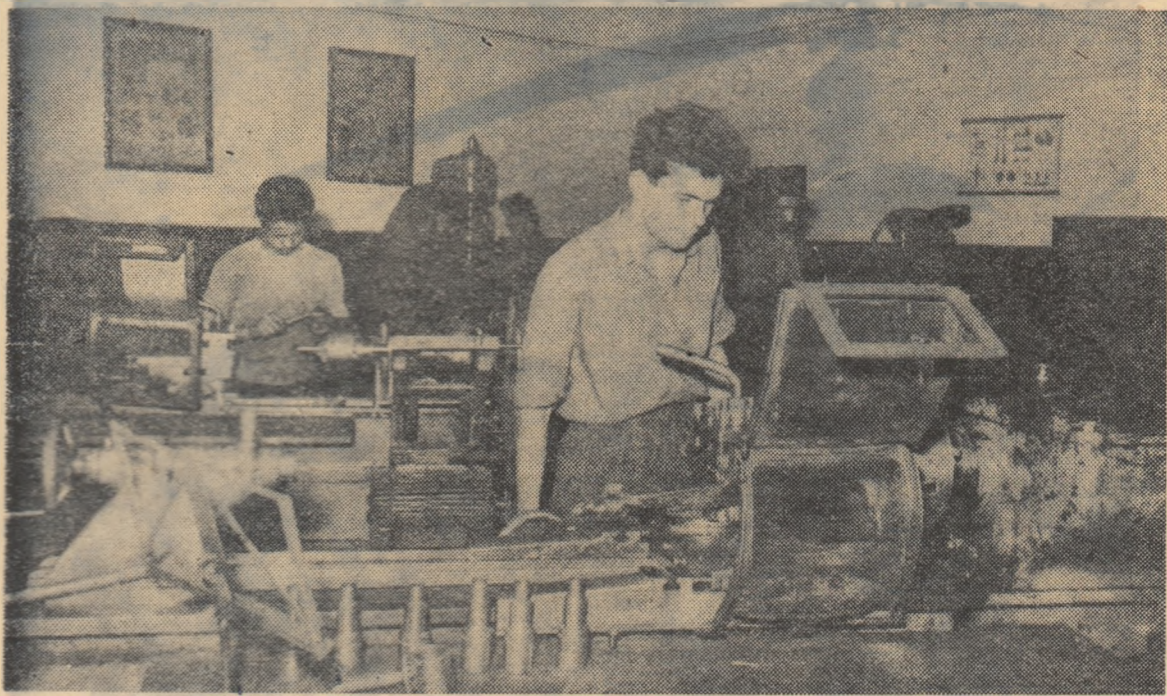
Dăm ca exemplu un plan de excursie cu teme plonierești, cuprînzînd între 2 și 6 detașamente:

- 1) Ziua, ora, durata excursiei;
- 2) Traseul, cu schița lui, indicarea distanței și a timpului de mers între diferite puncte, denumirea punctelor de interes de pe traseu;
- 3) Efectivul detașamentelor, instructorii și ajutorul lor;
- 4) Echipamentul;
- 5) Materialele;
- 6) Alcătuirea și instruirea grupei de arbitri de control;
- 7) Recunoașterea traseului cu arbitrii și stabilirea sarcinilor lor;
- 8) Alegerea temelor din parcurs (a problemelor ce trebuie rezolvate);
- 9) Adunarea folilor de control;
- 10) Calcularea rezultatelor și anunțarea lor;
- 11) Analiza concursului după prezentarea celei mai bune cronici asupra excursiei. La încheierea excursiei se vor trece într-o scurtă cronică observațiile culese de pe parcurs.

În tot timpul excursiei pedagogii trebuie să vegheze asupra desfășurării ordonate a acesteia după planul stabilit și normele pedagogice corespunzătoare, asupra disciplinei copiilor, să ajute la menținerea atmosferei de voință, să arate școlarilor frumusețea și importanța locurilor prin care trec, trezîndu-le gustul pentru frumos, dezvoltîndu-le dragostea față de patria noastră frumoasă și bogată.

S. ROMAN

În atelierele de producție ale Grupului școlar special „Galvani-TeI” al Ministerului Învățământului și Culturii se desfășoară și în aceste luni o activitate bogată și rodnică, în cadrul practicii de vară a elevilor.

Practica agricolă a viitorilor profesori

Pregătindu-și pe tinerii profesori pentru activitatea pedagogică în școlile sătești, Institutul pedagogic de 3 ani din Capitală a pornit de la ideea că școala sătească trebuie să fie considerată nu numai ca un lăcaș de cultură în general, ci și de cultură agricolă, deoarece, pe de o parte, ea este chemată să facă din elevii ei viitori lucrători destoinici ai ogoarelor, iar pe de altă parte, prin exemplul totului școlar, prin rezultatele unor experimentări științifice caracteristice, prin conferințele la căminul cultural etc. popularizează știința și tehnica agricolă modernă în mijlocul țărănimii muncitoare. Cadrele didactice care lucrează în școlile sătești de cultură generală trebuie să aibă și o pregătire agricolă — deoarece școala este tot mai mult solicitată să contribuie la consolidarea și întărirea sectorului socialist din agricultură — să lămurească unele probleme de știință sau practică agricolă în legătură cu condițiile locale, să răspundească metodele noi agrotehnice.

Pe linia acestor preocupări, Institutul pedagogic de 3 ani din București a căutat să organizeze practica agricolă a studenților din anul I — viitorii profesori ai școlilor sătești — în condiții cât mai bune. Studenții secției de științe naturale-chimie-cunoștințe agricole au efectuat practica agricolă de două săptămâni de la finele anului la Centrul școlar agricol Dragomireștii din Vale, cei de la secția istorie-geografie la Centrul școlar agricol Alexandria, iar cei de la secția fizico-matematici la Centrul școlar de mecanică agricolă din Roșiori.

Având asigurate condiții corespunzătoare de cazare și alimentație în internatele acestor școli, studenții au putut desfășura o activitate rodnică în fermele didactice sau în atelierele școlilor respective. Diversitatea culturilor și a ramurilor de producție le-a dat posibilitate să efectueze lucrări foarte variate, iar organizarea lor pe grupe și echipe le-a dovedit necesitatea organizării similare a elevilor în perioada de practică.

La școala din Dragomirești vii-

torii profesori de științe naturale și cunoștințe agricole au secerat orzul, au cosit borceașul, au executat diferite lucrări în vie, în pepinieră, în grădina de legume etc. La școala din Alexandria, viitorii profesori de istorie și geografie au luat parte la recoltatul mazării și treieratul ei cu combina, la polenizarea suplimentară a florii-soarelui, la diferite lucrări de întreținere în pepinieră etc. La rîndul lor, viitorii profesori de fizică și matematică au putut cunoaște la școala din Roșiori mașinile agricole și felul cum lucrează acestea, au condus tractorul și au lucrat în atelierele de mecanică și lăcătușărie, confecționând între altele și macheta unui plug de tractor. În ultimele zile de practică ei au lucrat la stringerea recoltei.

Îndrumarea și asistența tehnică a studenților la lucrările practice a fost asigurată permanent de profesorii de specialitate de la școlile menționate, ceea ce a contribuit la o pregătire mai bună.

Ca orice activitate didactică, practica agricolă a studenților Institutului pedagogic din București a avut un numai un rol instructiv, dar și un important rol educativ. Desfășurând în colectiv o muncă productivă studenții s-au putut convinge de utilitatea ei și au constatat că activitatea în producție este forma superioară de practică. Ei au înțeles mai bine semnificația morală a muncii, marea ei valoare educativă. Aceasta a avut ca rezultat o participare activă și conștientă a studenților la aplicațiile practice. Conducătorii practicii le-au arătat rezultatele de perspectivă ale muncii lor și necesitatea de a sădi în sufletele viitorilor lor elevi dragostea pentru munca în agricultură, care trebuie cultivată prin toate mijloacele.

Practica studenților din anul I la școlile de agricultură poate fi considerată ca o inițiere în problemele agriculturii, ca o ucenicie în domeniul producției agricole. Ea le va servi în anii următori pentru trecerea treptată la practica productivă din gospodăria agricolă colectivă, unde vor cunoaște forme noi și superioare de muncă agricolă.

S. PETRE

La cercul radiotehnic

La Școala medie din orașul Lipova a funcționat în cursul anului școlar încheiat un cerc radiotehnic în care au activat elevii din clasele VIII-XI ale secțiilor cu limbile de predare română și germană.

Pentru a se asigura însușirea temeinică a cunoștințelor de radiotehnică, activitatea membrilor cercului a fost egalizată în patru etape. În prima etapă ei au studiat curentul alternativ de înaltă frecvență, bobinele și condensatoarele. La fiecare ședință consacrată acestor teme au avut loc și experimente demonstrative. S-au studiat astfel pe bază experimentală inducția electromagnetică, crearea de oscilații electromagnetice, ridicarea caracteristicilor statice ale tuburilor electronice, dipolul lui Hertz și transformatoarele.

Etapa a II-a a fost dedicată studierii practice a diverselor scheme de recepționare radio. Membrii cercului au realizat un panou demonstrativ alcătuit dintr-un receptor cu galenă, un receptor cu o singură lampă și un amplificator de audiofrecvență. Acest panou a fost folosit și în clasă, ca material didactic, la capitolul „Oscilații și unde electromagnetice”. Totodată, membrii cercului au studiat și receptorul superheterodină, folosind un receptor de același tip.

În cea de a III-a etapă s-a trecut la construirea unui receptor superheterodină. Diferitele piese ale șasiului, transformatoarele, tolele pentru transformatoare, transformatoarele intermediare, bobinele de intrare și oscilatoare au fost realizate exclusiv de către membrii cercului. Concomitent cu montarea aparatului s-au calculat transformatoarele și bobinele, s-a studiat nomenclatura tuburilor electronice etc.

În etapa a IV-a a activității din cadrul cercului elevii au construit un redresor electronic, au reparat câteva aparate de radio și au radioscolat școala. Mulți elevi au început să-și construiască aparate de radio proprii.

Activând cu drag în cadrul cercului radiotehnic, membrii acestuia își însușesc, sub conducerea profesorilor, temeinice cunoștințe practice.

FRANCIS WILD

In pas cu vremea

Generațiile anterioare nu au cunoscut și nu au putut să cunoască o perioadă atât de fecundă în ceea ce privește dezvoltarea

și înflorirea limbii noastre cum este perioada actuală. Îmbogățirea vocabularului, mlădierea și adaptarea limbii la necesitățile impuse de momentul istoric se desfășoară astăzi într-un ritm care nu putea fi nici măcar bănuț ca posibil de către înaintașii noștri. În adevăr, de-a lungul și de-a latul țării se revarsă binefacerile directe ale științei și culturii. În satele noastre se aprinde nu numai lampa lui Ilici, dar o dată cu ea — sau înaintea ei — se ivesc la răsplată tăblițe indicatoare pe care poți citi: spre bibliotecă, spre cămin, spre cinema, spre terenul de sport, iar uneori chiar spre fabrică. Paralel cu aceste radicale schimbări în viața și aspectul satelor și orașelor noastre are loc, ca o consecință inevitabilă, largirea orizontului de gândire al omului, activizarea permanentă a acestei gândiri. Prin funcția ei de expresie, de înveliș material al gândirii, limba este solicitată acum să răspundă prompt și cu maximum de eficiență la noua situație. Expresii noi, cuvinte noi apar în număr uluitor de mare în perioade scurte de timp, aproape imperceptibile dacă e vorba să le primim pe plan istoric. Aso-

lamente, inovație, penicilină, iarovizare, dare de seamă, audijie, concert, competiție, raționalizare, randament, rentabilitate, congres și alte altele sute — poate mii de cuvinte și expresii — se răspindesc pe întreg teritoriul patriei noastre. Ele sînt folosite cu înțelesul lor propriu și în mod firesc chiar și de către oameni care, cu cinsprezece-șaisprezece ani în urmă, nu cunoșteau sau nu întrebunțau decât doar câteva sute de cuvinte în total. Pe de altă parte, multe cuvinte au ieșit din limbă numai în cei câțiva ani din urmă. Citiți — chiar dintre fiii de țărani — mai știu ce înseamnă: chiostec, steajăr, îmblăciu, clochine, gilci, făcăreță, deochi, lingurea? A ieșit din limbă un astfel de cuvânt, legat de modul înapoiat de viață, de ignoranță sau superstiție, i-au luat locul altele zece, toate cu un conținut clar, precis și legat de ce este nou și real, izvorite în mod necesar din viața noastră de azi. Ceea ce se petrece acum la noi constituie un argument în plus, încă o verificare a tezei că limba s-a format și se dezvoltă în procesul muncii în colectiv, că între nivelurile tehnicii și culturii, pe de o parte, și înflorirea limbii, pe de alta, este o strînsă legătură.

Se pare însă că, pe alocurea, unii profesori de română pierd din vedere aceasta; nu dau suficientă atenție textelor care reflectă realitățile vieții noastre noi, nu reușesc să fie mereu în pas cu vremea. Să ne oprim, de pildă, la gramatică.

În general, textele pe care le analizăm la lecțiile de gramatică și chiar la examene reflectă numai rareori contemporaneitatea. Te trimite prea mult la evenimentele — și construcții de limbă — de acum câteva decenii. Conținutul lor iese din orbita interesului și preocupărilor elevului, iar cuvintele și expresiile folosite sînt uneori demult ieșite din uz. Explicarea acestora răpește timp îndelungat, iar avantajul care rezultă de aci se rezumă numai la înțelegerea de moment a textului, căci asemenea cuvinte nu intră în patrimoniul vocabularului elevului, sau, dacă intră, nu vor face parte în nici un caz din vocabularul lui activ. Profesorul de limbă română nu trebuie să plece de la convingerea că dintre elevi se vor recruta numai viitorii literați sau pasionații filologi. Dimpotrivă, preocuparea de căpetenie și permanentă a profesorului trebuie să fie aceea că muncitorii, colectivității și inginerii de mine, oamenii muncii în general au nevoie de un vocabular adecvat vieții și muncii lor. Textele din manuale sau din culegerile speciale, nu ne oferă însă decât rareori ocazia de a analiza limba vie actuală. Ba, câteodată, aceste texte sînt sărace în idei și banale, seacă ca stil. De acest lucru ne-am izbit cînd am predat la clasa a VII-a de pildă, propozi-

ția eliptică. Textul din manual cuprinde, în adevăr, propoziții eliptice, dar stilul, caracterizînd personajul (un om călător, pisălog), este fad și lipsit de orice nuanță emotivă.

Noi, la această lecție, am apelat la literatura contemporană.

Iată, de pildă, un scurt fragment din „Către mineri” de Geo Bogza, fragment luat din manualul de literatură pentru clasa a VII-a, și care ne-a ajutat să ducem la bun sfîrșit o lecție nu prea ușoară.

„*Aur. Cărbune. Uranium. Trei faze mari, decisive, din istoria omenirii.*”

„*Aur. Cărbune, Uranium. Robie. Luptă. Biruință.*”

Textul a fost ușor de înțeles ca idei, mai cu seamă că l-am citit împreună cu cele vreo douăzeci de rînduri precedente. El s-a pretal — în prealabil — la discuții în domeniul în care elevii erau orientați (istorie, constituție, geografie) și astfel au putut veni ei înșiși cu completări. De asemenea, elevii au văzut ce este posibil să exprimăm uneori, cu o umiltoare economie de cuvinte, o surmederie de idei. Asupra acestui fapt am insistat mai întîi, căci aceasta este trăsătura principală a unei propoziții eliptice: concizia.

Zăbava aceasta asupra înțelegerii depline a conținutului nu s-a făcut însă în dauna scopului instructiv propus. Din contra, a constituit un sprijin pentru însușirea conștientă și durabilă a definiției (teoriei gramaticale), a prilejuit împlinirea conținutului instructiv cu cel educativ al lecției și a creat o atmosferă de interes, de încredere a elevilor în forțele proprii.

Și pentru sintaxa frazei putem să apelăm cu succes la texte din literatura contemporană. Iată, de pildă, o frază din „Frația dintre poporul romin și minoritățile naționale” de Mihai Beniuc. (Textul se găsește în manualul de literatură pentru clasa a VII-a): „Cuplorul Siemens Martin la care lucrez ca prim topitor, noul orașel muncitoresc din lunca Pomostului, privește-tea cu dealuri și munți împăduriti pe care adesea în clipe de răgaz o admir de pe terasa locuinței mele — toate acestea îmi sînt nespuse de dragi, pentru că înseamnă pentru mine patria în care trăiesc și muncesc liber pentru o viață nouă...”

Cite discuții pe teme sintactice se pot angaja plecîndu-se de la analiza unei fraze ca aceasta!!! Cite pietre de încercare pentru știința și agerimea elevului.

Literatura actuală ne pune la îndemînă fraze care ne prilejuiesc analize morfologice și sintactice de nivel corespunzător oricărei clase și care constituie adevărate valori literare și educative. De aceea în ceea ce ne privește, ne-am folosit de câteva ori în cursul anului chiar de texte legate de evenimentele zilei, iar la examenul de absolvire al elevilor din clasa a VII-a, cele mai multe dintre frazele de analizat au fost extrase din Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. La fel, în preajma unor întîlniri cu scriitorii am analizat în orele de gramatică fraze extrase din opera acestora. Mărturisim că atmosfera de interes și clan cu care s-a lucrat în aceste ore a răspîlțit din belșug strădania noastră de a fi căutat textele pe care ne-am sprijinit.

Socotim că alegerea textelor de analizat la gramatică este o problemă peste care nu se poate trece cu ușurință. De aceea o punem în discuție din vreme. (La planificarea trimestrială ne-a luat foarte mult timp căutarea materialului de acest fel). Pe de altă parte, în programa de studiu individual pentru examenul de gradul II la specialitatea limbă și literatură română (pag. 14, capitolul IX, aliniatul al V-lea) este pusă în discuție „Alegerea celor mai indicate teme și exerciții pentru consolidarea și aplicarea regulilor gramaticale în exprimarea elevilor”.

Creдем că una din condițiile de căpetenie pe care trebuie să le îndeplinească aceste teme și exerciții este ca ele să fie reprezentative alit în ceea ce privește limba, cit și realizările și năzuințele de astăzi ale poporului nostru. Cu alte cuvinte, să fie în pas cu vremea.

Prof. OLIVIU NEGOIȚĂ
Școala de 7 ani nr. 102, raionul „N. Bălcescu”, București

Cunoștințe științifice

Una din adunările organizate cu pionierii detașamentului I de la Școala medie a noii așezări muncitorești — orașul Victoria — a fost axată pe tema „Vrăjitorie” și știință, având ca scop dovedirea faptului că în natură nu se petrec minuni, că așa-zisele „minuni” au la bază explicații științifice și că știința spulberă superstițiile și prejudecățile. De asemenea, prin această adunare cu temă s-a urmărit creșterea încrederii pionierilor în puterile omului, în descoperirile științifice.

În pregătirea experiențelor de chimie și fizică ce urmau să facă obiectul adunării, instructora de pionieri a fost ajutată de profesorii de chimie și fizică ai școlii, precum și de pionieri.

Costumată în „vrăjitoare”, o pionieră, care a ajutat în prealabil la pregătirea experiențelor, a preparat „limonadă” din apă simplă, „cerneală” albastră din lichid incolor, a făcut să izbucnească un „vulcan”, apoi „a aprins” apa și a făcut ca o jucărie din masă plastică în formă de răzușcă să se apropie când i s-a arătat capătul unei baghete de care era prins un peștișor și să se îndepărteze când i se întindea capătul baghetei de care atârna o piatră. Experiențele acestea i-au minunat mult pe copiii mai mici, care stăteau cu atenția încordată și nu-și puteau explica „minunile”.

Curind tovarășa instructora a pus capăt nedumeririlor, spre satisfacția celor de față. Ea a arătat că în cele două pahare în care s-a pus apă și s-a născut „limonada” erau câteva imperceptibile picături de fenolftaleină într-unul și de hidroxid de sodiu în celălalt. În prezența bazelor, fenolftaleina s-a înroșit și astfel s-a născut... minunea. S-a turnat apoi lichidul colorat într-un pahar gol, dar în care erau câteva invizibile picături de acid sulfu-

ric, și limonada s-a retransformat în apă, decolorarea datorându-se acidului aminat.

Cerneala albastră — le-a arătat copiilor instructora — a fost preparată combinând apa din două pahare, pe fundul cărora inițial se picurase într-unul feroceanură de potasiu, iar în celălalt sulfat ferlic. Vulcanul „și-a deschis craterul” pe o placă metalică unde ardeau 10 grame de bicromat de amoniu, cu scintile numeroase, săltând în reprize succesive. Apa s-a „aprins” datorită imperceptibilului bob de sodiu metalic introdus în ea pe o bucăciță de hirtie de filtru.

— Dar cum se face că răzușca vine numai când îi întinzi peștișorul? — au întrebat pionierii. Și explicația le-a fost dată tot de instructora, care le-a arătat că în corpul răzuștii a fost introdus un magnet în formă de bară. Bagheta cu peștișorul la un capăt și piatra la celălalt avea și ea un magnet în interior. Rața s-a apropiat de peștișor, atrasă de el, pentru că în această parte a baghetei se afla polul de sens contrar al magnetului și s-a îndepărtat de piatră, fiind respinsă de polul de același fel.

La sfârșitul adunării li s-a dat pionierilor să dezlege o serie de „ghicitori științifice”. Astfel, copiii au fost solicitați să răspundă la probleme ca: „Alții în flăcări se sting, eu și pe apă mă aprind”, „De ce după ploaie tunetele îndepărtate se aud mai bine decât în restul timpului” etc. Cei care au răspuns cel mai bine au primit premii în cărți.

Efectul unor astfel de adunări, dacă sînt bine pregătite, este deosebit de puternic, el ajutând la formarea concepției științifice a elevilor despre natură și societate.

Prof. SILVESTRU PATIȚA
Orașul Slatina

De peste hotare

Un oaspete puțin obișnuit, dar primit cu multă bucurie. În tabăra de odihnă a pionierilor sovietici de pe malul lacului de acumulare de la Senghileev a aterizat un elicopter „MI-1”. Pilotul, maestrul sportului Vladimir Zavgorodni, este asaltat cu întrebări de noii săi prieteni.

Invățătorimea sovietică — sprijin important al P. C. U. S. în lupta pentru cultura poporului

Că o pagină vie, de neuitat va intra în istoria școlii sovietice, a culturii sovietice Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R. care a avut loc de curind la Moscova. Fiecare participant la congres a simțit cu o deosebită profunzime legătura de sine, indisolubilă a partidului cu poporul, cu unul din cele mai glorioase detașamente ale intelectualității — învățătorimea.

Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R. a demonstrat încă o dată întregii lumi la ce înălțime a fost ridicat în țara sovietică pedagogul, ce înaltă apreciere a primit munca acestuia în cuvîntarea rostită la Congres de N. S. Hrușciiov, în șalutul Biroului C.C. al P.C.U.S. al R.S.F.S.R. și al Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., în cuvîntările conducătorilor partidului și guvernului la recepția dată la Kremlin în cinstea delegaților la Congres.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adoptat un decret cu privire la decorarea cu ordine și medalii ale U.R.S.S. a cadrelor didactice și a lucrătorilor din învățămîntul public — delegații la Congres. Conform hotărîrii C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., vor fi propuși pentru decorare și participanții la congresele republicane. Întreaga învățătorime sovietică, întreaga intelectualitate sovietică sînt adine recunoscătoare partidului și guvernului pentru această nouă dovadă de grijă părintească față de pedagogi, de luptă neobosită pentru învățămînt, pentru cultura poporului.

Frontul luptei pentru cultură este mare. Dar locul cel mai important, locul conducător în acest front îl revine, după cum spunea N. S. Hrușciiov școlii. Încă din primii ani ai puterii sovietice învățătorimea sovietică s-a legat cu legături indisolubile, de sine de Partidul Comunist, de țelurile și idealurile lui, de munca lui practică. Și iată cit de înaltă este aprecierea care se dă muncii sale: „Pedagogul — a spus N. S. Hrușciiov — este sprijinul de căpetenie al partidului în lupta pentru avîntul cultural al poporului, este cel mai apropiat ajutor al partidului în educarea omului nou în spiritul îndrăznețelor tradiții revoluționare, în spiritul înaltei conștiințe comuniste”.

Pătrunzînd adine în însăși esența muncii pedagogice, N. S. Hrușciiov a precizat în cuvîntarea rostită la Congres sarcinile instruirii și educării tineretului. „Noi rezolvăm în prezent două sarcini istorice — a spus N. S. Hrușciiov — făurirea bazei tehnico-materiale a comunismului și educarea omului nou. Prin esența lui, acesta este un proces unic. Dacă am rămîne în urmă în ceea ce privește instruirea și educarea oamenilor sovietici, atunci în mod inevitabil ar fi frînăată întreaga muncă de construire a comunismului”.

Aceste minunate cuvinte ajută fiecărui pedagog să înțeleagă cu deplină claritate cit de însemnată este munca sa modestă, grea, dar cu adevărat mare și nobilă.

Școala sovietică are datoria sfîntă de a da viață principului leninist al îmbinării învățămîntului cu munca, de a educa tineretul astfel încît nu numai să stăpînească cunoștințele despre natură, tehnică și societate dar și să știe să folosească aceste cunoștințe în practică, în construcția comunistă. În inima fiecărui pedagog s-a întipărit adine cerința înțeleaptă a partidului: „Ne este necesară nu numai o simplă însușire a cunoștințelor, ci transformarea acestora în adinci convingeri ideologice, în convingeri care să deștepte sentimente puternice, care să se manifeste în muncă în fapte închinale poporului”.

Învățămîntul este numai o parte a muncii școlii și profesorului. Este adevărat — o parte foarte însemnată, primordială. Dar cu toate acestea, învățămîntul singur reprezintă puțin. Fără a înarma tineretul cu deprinderi de muncă în folosul societății, învățămîntul nu poate asigura educarea omului nou, cu o

psihologie și o morală comunistă. O asemenea morală se naște în muncă, în acțiune, în fapte, în comportare.

Reorganizarea școlii făgăduiește o recoltă bogată. Munca în diverse forme începe să pătrundă adine în viața școlii. Dar nu trebuie să uităm nici un minut că munca nu este importantă numai în sine. N. S. Hrușciiov a subliniat cu o deosebită precizie rolul pedagogic al muncii: „Lucrul cel mai important este de a folosi în mod just și multilateral activitatea productivă a elevilor pentru a educa tineretul în spiritul dragostei față de munca de utilitate socială. Școala trebuie să le formeze elevilor priceperea de a munci în colectiv, adică, în ultimă analiză, priceperea de a trăi și a munci în chip comunist”.

Cele spuse de N. S. Hrușciiov despre însemnătatea introducerii în clasele mari, începînd din viitorul an școlar, a cursului „Bazele cunoștințelor politice”, despre ridicarea nivelului ideologic al predării tuturor obiectelor, despre rolul familiei în educație pun în fața școlii, în fața organizațiilor obștești și de partid sarcini de răspundere. Pedagogul, care rezolvă multe probleme importante, este socotit pe drept cuvînt de către organizațiile de partid și sovietice ca un sprijin de nădejde. Conducătorii organizațiilor de partid se apropie tot mai mult de cadrele pedagogice, cunosc aceste cadre, se îngrijesc de ele.

Rîndurile scrisorilor pe care Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R. a trimis-o Comitetului Central al P.C.U.S. sînt pătrunse de o dragoste fierbîntă, de o recunoștință sinceră și adincă, de înțelegerea deplină a răspunderii pentru educarea tinerelor generații. Alături de delegații la Congres, întreaga învățătorime sovietică a asigurat într-o deplină unanimitate Comitetul Central leninist al P.C.U.S. că va îndreptăți înalta încredere a Partidului Comunist, că va fi un sprijin adevărat, de nădejde în construirea comunismului.

(Din „Ucitelskaia gazeta” nr. 85/4675)

Conferința mondială a cadrelor didactice de la Conakry

„Școli pentru toți copiii!” — aceasta a fost deviza Conferinței mondiale a cadrelor didactice care a avut loc la Conakry, capitala statului independent Guineea. La conferință, care s-a desfășurat între 27-30 iulie a.c., au participat reprezentanți ai pedagogilor din întreaga lume.

La Conakry s-au întîlnit oameni cu concepții politice și filozofice diferite. Dar însuși faptul că ei s-au adunat în capitala unui stat african nou, independent, arată că pe toți i-au unit ura împotriva colonialismului și simpatia pentru popoarele care se eliberează de sub jugul colonial.

Participanții la conferință au discutat probleme esențiale ale dezvoltării învățămîntului — și, de aceea, au vorbit despre lupta pentru pace, căci înflorirea deplină a culturii este posibilă numai într-o lume fără război. Principali purtători ai acestei idei au fost la conferință reprezentanții școlii din țările lagărului socialist.

Conferința de la Conakry va contribui, fără îndoială, la unirea forțelor învățătorimii progresiste în lupta pentru un învățămînt pe deplin democratic pentru școlii de care să se bucure toți copiii.

Pentru noi modele și tipuri de jucării și jocuri

Ministerul Învățămîntului și Culturii, în colaborare cu Ministerul Industriei Bunurilor de Consum, Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei și Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești instituie un concurs cu premii pentru modele și tipuri de jucării și jocuri noi.

Temele concursului și premiile repartizate fiecărei teme sînt următoarele:

jucării metalice vopsite sau litografiate pentru aer liber și jucării muzicale (5 premii — total 4.500 lei); jucării metalice diferite, vopsite sau litografiate, simple și pe roți — ca de exemplu obiecte de gospodărie, mașini etc — acționate manual sau de un mecanism simplu, tip vilbrochen și jucării reacționate de mecanism (5 premii — total 6.500 lei); jucării mecanizate cu forma exterioară din tablă vopsită sau litografiată, mase plastice sau combinate, acționate pe bază de aro spiral lat sau arc elicoidal sau alte principii fizico-mecanice (9 premii — total 20.000 lei); vehicule pentru copii — trotinete, triciclete, biciclete, mașini auto cu pedale, landouri și cărucioare pentru păpuși etc — modele perfecționate sau noi, acționate cu lanț, pedale etc. (5 premii — total 13.000 lei).

De asemenea, se pot prezenta la concurs jocuri cu desene litografiate pe carton sau hirtie — și anume: jocuri pentru copii pînă la 5 ani (5 premii — total 12.000 lei); jocuri pentru copii între 5-7 ani (5 premii — total 9.000 lei); jocuri pentru copii de la 7 ani în sus (4 premii —

total 7.000 lei); decupante, pliante, caiete de colorat și alte lucrări de genul acesta (4 premii — total 9.000 lei); jocuri cu desene litografiate pe carton sau hirtie, combinate cu lemn, materiale plastice sau alte materiale, al căror volum nu depășește 40% din total, pentru copii de diferite vârste (5 premii — total 9.000 lei).

Temele concursului prevăd totodată jucării și jocuri diferite din lemn, acționate prin diferite mecanisme simple sau fără acționare mecanică (6 premii și 4 mențiuni — total 6.200 lei); jucării din cauciuc — mingi, baloane, păpuși, animale umflate cu aer, rigide sau flexibile, presate, inmuiate, dotate cu muzicuță etc. (6 premii și 2 mențiuni — total 8.900 lei); jucării și jocuri din celuloză și alte mase plastice — PVC, trolit, aminoplast etc. (9 premii și o mențiune — total 14.750 lei); păpuși și capete de păpuși din materiale plastice, carton presat, carton presat combinat cu material textil (6 premii și 4 mențiuni — total 20.000 lei); jucării și jocuri electrice sau magnetice, motoraze etc. de tip ieftin (4 premii — total 11.000 lei); animale din textile (5 premii — total 7.000 lei).

La concurs pot participa cadre didactice, muncitori, cooperatori, tehnicieni, ingineri și funcționari din orice întreprindere sau organizație economică, precum și artiști, mici meseriași sau alte persoane. Participarea poate fi individuală sau colectivă.

CONCURS

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

- 1) asistent la catedra de Industria anorganică;
- 2) șef de laborator la catedra de Drumuri și poduri;
- 3) preparator principal la catedra de Drumuri și poduri.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei anunț, la Rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte: copie le-

galizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului, dacă este cazul, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.